

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

INTEGRAAL VERSLAG

COMPTE RENDU INTÉGRAL

MET HET BEKNOPT VERSLAG

AVEC LE COMPTE RENDU ANALYTIQUE

COMMISSIE VOOR DE VOLKSGEZONDHEID, HET
LEEFMILIEU EN DE MAATSCHAPPELIJKE
HERNIEUWING

COMMISSION DE LA SANTÉ PUBLIQUE, DE
L'ENVIRONNEMENT ET DU RENOUVEAU DE LA
SOCIÉTÉ

dinsdag

mardi

20-03-2001

20-03-2001

10:00 uur

10:00 heures

AGALEV-ECOLO	<i>Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
CVP	<i>Christelijke Volkspartij</i>
FN	<i>Front National</i>
PRL FDF MCC	<i>Parti Réformateur libéral – Front démocratique francophone-Mouvement des Citoyens pour le Changement</i>
PS	<i>Parti socialiste</i>
PSC	<i>Parti social-chrétien</i>
SP	<i>Socialistische Partij</i>
VLAAMS BLOK	<i>Vlaams Blok</i>
VLD	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>
VU&ID	<i>Volksunie&ID21</i>

<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties :</i>		<i>Abréviations dans la numérotation des publications :</i>	
DOC 50 0000/000	<i>Parlementair document van de 50e zittingsperiode + nummer en volgnummer</i>	DOC 50 0000/000	<i>Document parlementaire de la 50e législature, suivi du n° et du n° consécutif</i>
QRVA	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>	QRVA	<i>Questions et Réponses écrites</i>
CRIV	<i>Integraal Verslag (op wit papier, bevat de bijlagen en het beknopt verslag, met kruisverwijzingen tussen Integraal en Beknopt Verslag)</i>	CRIV	<i>Compte Rendu Intégral (sur papier blanc, avec annexes et CRA, avec renvois entre le CRI et le CRA)</i>
CRIV	<i>Voorlopige versie van het Integraal Verslag (op groen papier)</i>	CRIV	<i>Version Provisoire du Compte Rendu Intégral (sur papier vert)</i>
CRABV	<i>Beknopt Verslag (op blauw papier)</i>	CRABV	<i>Compte Rendu Analytique (sur papier bleu)</i>
PLEN	<i>Plenum (witte kaft)</i>	PLEN	<i>Séance plénière (couverture blanche)</i>
COM	<i>Commissievergadering (beige kaft)</i>	COM	<i>Réunion de commission (couverture beige)</i>

<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>	<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>
<i>Bestellingen :</i>	<i>Commandes :</i>
<i>Natieplein 2</i>	<i>Place de la Nation 2</i>
<i>1008 Brussel</i>	<i>1008 Bruxelles</i>
<i>Tel. : 02/ 549 81 60</i>	<i>Tél. : 02/ 549 81 60</i>
<i>Fax : 02/549 82 74</i>	<i>Fax : 02/549 82 74</i>
<i>www.deKamer.be</i>	<i>www.laChambre.be</i>
<i>e-mail : alg.zaken@deKamer.be</i>	<i>e-mail : aff.generales@laChambre.be</i>

INHOUD

Vraag van de heer Yves Leterme aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "de afhandeling van de schadevergoedingen van de dioxinecrisis - luik Volksgezondheid" (nr. 4198)

Sprekers: **Yves Leterme**, voorzitter van de CVP-fractie, **Magda Aelvoet**, minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu

Vraag van mevrouw Maggie De Block aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "de MUG erkenning regio Oostkust" (nr. 4200)

Sprekers: **Maggie De Block**, **Magda Aelvoet**, minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu

Interpellatie van de heer Claude Eerdekens tot de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "het reglementeren van de rituele slachtingen ter gelegenheid van het islamitische offerfeest" (nr. 736)

Sprekers: **Claude Eerdekens**, voorzitter van de PS-fractie, **Magda Aelvoet**, minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu, **Jef Valkeniers**, **Magda De Meyer**, **Hubert Brouns**

Moties 10

Samengevoegde vragen van
- de heer Luc Goutry aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "de dringende geneeskundige hulpverlening" (nr. 4229)

- de heer Philippe Seghin aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "de dringende medische hulp" (nr. 3242)

Sprekers: **Luc Goutry**, **Philippe Seghin**, **Magda Aelvoet**, minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu

Vraag van mevrouw Colette Burgeon aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "de moeilijkheden bij de uitvoering van het koninklijk besluit van 23 mei 2000" (nr. 4242)

Sprekers: **Colette Burgeon**, **Magda Aelvoet**, minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu

Vraag van mevrouw Magda De Meyer aan de minister van Consumentenzaken,

SOMMAIRE

Question de M. Yves Leterme à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "le règlement des dossiers d'indemnisation relatifs à la crise de la dioxine - volet Santé publique" (n° 4198)

Orateurs: **Yves Leterme**, président du groupe CVP, **Magda Aelvoet**, ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement

Question de Mme Maggie De Block à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "la reconnaissance d'un service SMUR dans la région de la Côte est" (n° 4200)

Orateurs: **Maggie De Block**, **Magda Aelvoet**, ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement

Interpellation de M. Claude Eerdekens à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "l'organisation des abattages rituels de la fête islamique du sacrifice" (n° 736)

Orateurs: **Claude Eerdekens**, président du groupe PS, **Magda Aelvoet**, ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement, **Jef Valkeniers**, **Magda De Meyer**, **Hubert Brouns**

Motions 10

Questions jointes de
- M. Luc Goutry à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "l'aide médicale urgente" (n° 4229)

- M. Philippe Seghin à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "l'aide médicale urgente" (n° 3242)

Orateurs: **Luc Goutry**, **Philippe Seghin**, **Magda Aelvoet**, ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement

Question de Mme Colette Burgeon à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "les difficultés d'application de l'arrêté royal du 23 mai 2000" (n° 4242)

Orateurs: **Colette Burgeon**, **Magda Aelvoet**, ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement

Question de Mme Magda De Meyer à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé

Volksgezondheid en Leefmilieu over "het uitblijven van de uitvoeringsbesluiten bij de wet op de alternatieve geneeskunde" (nr. 4249)

Sprekers: **Magda De Meyer, Magda Aelvoet**, minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu

publique et de l'Environnement sur "l'absence d'arrêtés d'exécution de la loi sur les médecines parallèles" (n° 4249)

Orateurs: **Magda De Meyer, Magda Aelvoet**, ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement

Vraag van de heer Koen Bultinck aan de vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie over "zijn uitspraken over de verhoging van het bestaansminimum met 10%" (nr. 4213)

Sprekers: **Koen Bultinck, Johan Vande Lanotte**, vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie

Question de M. Koen Bultinck au vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Economie sociale sur "les déclarations du ministre concernant l'augmentation de 10% du revenu minimum d'existence" (n° 4213)

Orateurs: **Koen Bultinck, Johan Vande Lanotte**, vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Economie sociale

Vraag van de heer Koen Bultinck aan de vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie over "de opening van een asielcentrum te Westende (Middelkerke)" (nr. 4261)

Sprekers: **Koen Bultinck, Johan Vande Lanotte**, vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie

Question de M. Koen Bultinck au vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Economie sociale sur "l'ouverture d'un centre d'accueil pour candidats réfugiés à Westende (Middelkerke)" (n° 4261)

Orateurs: **Koen Bultinck, Johan Vande Lanotte**, vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Economie sociale

Vraag van mevrouw Simonne Creyf aan de vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie over "de OCMW-steun voor mensen met een lopend regularisatiedossier in het kader van een officieel opleidingsproject" (nr. 4216)

Sprekers: **Simonne Creyf, Johan Vande Lanotte**, vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie

Question de Mme Simonne Creyf au vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Economie sociale sur "l'octroi d'une aide par le CPAS à des personnes dont la procédure de régularisation est en cours pour un projet de formation officiel" (n° 4216)

Orateurs: **Simonne Creyf, Johan Vande Lanotte**, vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Economie sociale

COMMISSIE VOOR DE
VOLKSGEZONDHEID, HET
LEEFMILIEU EN DE
MAATSCHAPPELIJKE
HERNIEUWING

van

DINSDAG 20 MAART 2001

10:00 uur

COMMISSION DE LA SANTÉ
PUBLIQUE, DE
L'ENVIRONNEMENT ET DU
RENOUVEAU DE LA SOCIÉTÉ

du

MARDI 20 MARS 2001

10:00 heures

De vergadering wordt geopend om 10.14 uur door mevrouw Yolande Avontroodt, voorzitter.

La séance est ouverte à 10.14 heures par Mme Yolande Avontroodt, présidente.

01 Vraag van de heer Yves Leterme aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "de afhandeling van de schadevergoedingen van de dioxinecrisis - luik Volksgezondheid" (nr. 4198)

01 Question de M. Yves Leterme à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "le règlement des dossiers d'indemnisation relatifs à la crise de la dioxine - volet Santé publique" (n° 4198)

01.01 Yves Leterme (CVP): Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, mijn vraag betreft de afhandeling van de dioxinecrisis, meer bepaald de vergoeding van de niet-landbouwbedrijven door de federale overheid. Er is uiteraard ook een gewestelijk luik aan deze kwestie, maar wat het federale luik betreft, zijn er naar ik verneem nogal wat problemen. Volgens de cijfers die ik een maand geleden heb ontvangen van het Rekenhof blijkt dat door het ministerie van Volksgezondheid een krediet van 16,4 miljard frank was uitgetrokken voor de vergoeding van de niet-landbouwbedrijven die schade leden door de dioxinecrisis. Eind november 2000 was volgens de cijfers van het Rekenhof nog maar 4 miljard frank van dit bedrag uitbetaald. Voor de vergoeding van vernietigde producten zou iets meer dan 10 miljard frank zijn vastgelegd. Eind november 2000 was daarvan echter amper 20% uitbetaald. Voor de rationele kosten, namelijk vernietigingskosten,

analysekosten, en dergelijke, was in een krediet van 6,2 miljard frank voorzien. Eind november was volgens de cijfers van het Rekenhof amper 1/3 van de kosten vergoed.

Mevrouw de minister, als ik me niet vergis, gaat het hier om niet-gesplitste kredieten. Wanneer er niet in een begrotingsruiter voorzien is, kunnen dergelijke kredieten niet overgedragen worden naar het volgende werkjaar. Ik wil u hierover dus enkele vragen stellen. Ten eerste, hoever stond het met de uitbetalingen eind 2000? Het is natuurlijk mogelijk dat in november of december 2000 nog een groot aantal schadevergoedingen zijn uitgekeerd, waarvan ik nog geen weet heb. Wat was eind 2000 de stand van zaken voor de schadevergoeding van de operationele kosten en de vernietigingskosten? Indien mogelijk kreeg ik de cijfers graag opgesplitst in binnenlandse en buitenlandse kosten.

Ten tweede, hoeveel kosten moeten nog vergoed worden in 2001? Is hiervoor in een begrotingsruiter voorzien? Te oordelen naar uw non-verbale reactie, mevrouw de minister, geloof ik dat dit inderdaad zo is. Sinds wanneer is in die begrotingsruiter voorzien? Voor welk krediet geldt die begrotingsruiter? Welk bedrag werd in de eerste maanden van 2001 uitbetaald?

Ten derde, hoe komt het dat de uiteindelijke omvang van de schadevergoeding via kredieten, waar uw departement voor tekent, oorspronkelijk begroot was op 16 miljard frank, terwijl de kostenraming nu veel lager blijkt te zijn?

Ten vierde, wat is de oorzaak van de vertraging in de uitbetalingen? Het Rekenhof geeft enkele verklaringen, maar ik wil deze toetsen aan uw mening. Ingeval het uitstel van betalingen te maken heeft met personeelstekort, wil ik u ook vragen over welke personeelsbezetting u beschikt om de dossiers te onderzoeken en af te handelen.

01.02 Minister **Magda Aelvoet**: Mevrouw de voorzitter, collega's, eerst en vooral schetste ik u graag de stand van zaken in verband met de uitbetalingen tijdens het jaar 2000. Ten eerste, wat de tegenwaarde van de producten en de kosten voor opslag en transport betreft. Voor het binnenland werd hiervoor 3,45 miljard frank uitgetrokken. Voor het buitenland was dit 339,5 miljoen frank. Gedurende het jaar 2000 werd er hiervan 3 miljard 2 miljoen frank uitbetaald.

Ten tweede, werd er voor de kosten van de productvernietiging 1,74 miljard frank uitgetrokken.

Ten derde, is er het prijskaartje van de laboratoriaonderzoeken. Dit bedraagt 224,7 miljoen frank voor het onderzoek op de producten voor het binnenland en 63,8 miljoen frank voor de producten voor het buitenland. Het is vermeldenswaardig dat elke uitgekeerde vergoeding een ministeriële goedkeuring vereiste. Er werd namelijk op bevel van het Rekenhof een zeer strenge procedure gevolgd. Men handelde niet op het ogenblik dat de technische commissie haar oordeel had gevormd, maar elk dossier moest na de uitspraak van de technische commissie overgezonden worden voor een ministeriële beslissing. Ik heb al ettelijke dossiers getekend en dit uiteraard in overeenstemming met zowel de adviezen van de Raad van State met betrekking tot koninklijke besluiten, als met bijkomende reacties die wij van het Rekenhof hebben gekregen. Ik herinner mij minstens twee gevallen waarin er een bijkomende opmerking was vanwege het Rekenhof omdat het van oordeel was dat bepaalde technische aspecten in een gedetailleerde uitvoering niet helemaal in orde waren.

Voor het jaar 2001 ziet de situatie er als volgt uit. Voor het binnenland kan ik u cijfers geven tot en met 22 februari van dit jaar. Er werd voor 182,1 miljoen frank aan vergoedingen toegekend en over 230,5 miljoen frank aan vergoedingen beslist. Wat deze laatste vergoedingen betreft, is de procedure nog lopende. Het gaat dus om ruim 400 miljoen frank. Voor het buitenland gaat het om 63,2 miljoen frank aan toegekende vergoedingen. Betreffende de vernietigingskosten is het zo dat er

een laatste inspectieronde heeft plaatsgevonden doorheen slachthuizen, opslagplaatsen, koelhuizen en andere locaties waar tijdens de dioxineperiode kleinere hoeveelheden aangetroffen werden. Deze werden vroeger nooit geïnventariseerd. In een aantal gevallen gebeurde dit nooit omdat de oorspronkelijke eigenaar er geen belang meer aan hechtte en reeds blij was als hij van de problemen af was. De kostprijs hiervan is dus nog niet helemaal duidelijk omdat het toch gaat over het verzamelen van kleine hoeveelheden. Over een paar maand zullen we daar beter zicht op hebben.

Ten slotte, wat de laboratoriaonderzoeken betreft, is er voor het binnenland in 2001 is er nog voor 33.880 frank aan onderzoek verricht; voor het buitenland bedraagt dit nog 19,9 miljoen frank. Het totale budget, om tegemoet te komen aan de vergoedingen die worden uitgekeerd binnen het kader van de dioxinecrisis, bedraagt 2,7 miljard frank en hiervoor werd er een begrotingsruiter in de Begrotingswet 2001 ingeschreven. Dit gebeurde uiteraard vorig jaar al. Dit werd opgesplitst in twee delen; 879,8 miljoen frank op het begrotingsartikel 54.151201 en dan nog eens 3 miljard frank op het artikel 54.155301. Het opvallende verschil tussen beide ramingen is het gevolg van de werkwijze. De begrotingsramingen gebeurden namelijk op basis van de gevraagde vergoeding en zoals vaak blijkt bij het afsluiten van een dossier, ligt de werkelijk uitgekeerde vergoeding gevoelig lager dan de aanvraag. Rekening houdende met de huidige stand van de diverse dossiers zullen alle dossiers tegen de zomer afgesloten zijn.

De budgettaire raming van 16 miljard frank werd uiteraard opgesteld op het einde van de dioxinecrisis. Toen konden wij steunen op een aantal ingediende dossiers en op een gemiddelde van aangevraagde vergoedingen uit een hele reeks, die uiteraard willekeurig werden uitgekozen. Bij het behandelen van de dossiers en tijdens de controles is vrij snel gebleken dat er een opmerkelijk verschil was tussen de hoeveelheden waarvoor oorspronkelijk een vergoeding werd aangevraagd en waarvoor uiteindelijk een gedocumenteerd dossier werd ingediend. Het grote verschil toont aan dat men op veilig heeft gespeeld. Men kondigde aan dat men zeer veel zou vragen, maar op het moment dat men het dossier indient, merkt men dat men niet zoveel bewijsmateriaal in handen heeft als nodig op basis van de opgestelde koninklijke besluiten.

In de ingediende dossiers zaten ook elementen die absoluut niet klopten of die men niet kon

bewijzen. In deze dossiers moest dan ook de hakbijl worden gezet. Wij waren van oordeel dat iedereen die effectief schade geleden had en dat ook kon bewijzen, op een ordentelijke manier moest worden vergoed, maar met het geld van de belastingbetaler moet zuinig worden omgesprongen. Als men vaststelt dat een dossier niet deugdelijk is, werden er de nodige conclusies uit getrokken. In heel wat gevallen hebben we ook moeten vaststellen dat men poogde meer binnen te halen dan waar men recht op had. Gewoonlijk noemt men zoiets “poging tot fraude”. Dat hebben we heel vaak vastgesteld.

Een andere reden voor het grote verschil is dat bij de laboratoriumonderzoeken vaak werd vastgesteld dat goederen die oorspronkelijk geblokkeerd waren, bij analyse volkomen in orde bleken te zijn, dus geen PCB's bleken te bevatten. Die producten konden terug in het marktcircuit terecht komen. Dat is mogelijk omdat het om diepgevroren producten gaat. De persoon die de aanvraag had ingediend, heeft zijn producten dus teruggekregen en opnieuw kunnen verkopen.

Dat zijn de drie voornaamste redenen waarom er zo een opvallend verschil is. Mijnheer Leterme, ik kan bevestigen dat wij die vaststellingen in de loop van 2000 zeer vlug hebben kunnen maken. We hebben dat ook geschreven in de driewekelijkse rapportages die daarover aan de Ministerraad worden overgemaakt. In de beginfase kregen we vrolijk-cynische commentaren van de inspectie van Financiën, die meende dat wij ons vergisten en dat het oorspronkelijk geschatte bedrag wel degelijk gehaald zou worden. Dat zou mooie literatuur zijn voor een thesis. Wij hebben vrij snel gezien dat er een groot verschil was tussen wat men aangegeven had te willen bekomen en wat er uiteindelijk werd gevraagd, wat men kon bewijzen en wat uiteindelijk goedbevonden is.

Waarom heeft dat allemaal zo lang geduurd? Bij een vergelijking tussen eetwaren en landbouwbedrijven met dieren, heeft men in het eerste geval vaak te maken met loten die al verpakt zijn. Het kost zeer veel tijd om dat te ernstig te controleren. Men werd dus geconfronteerd met een hoge graad van arbeidsintensief werk om dat alles op een ernstige manier te kunnen vergoeden. De dossiers die daar zijn terechtgekomen, zijn zeer uiteenlopend van aard. Ze variëren van enkele tientallen duizenden tot honderden miljoenen franken. De afhandeling ten aanzien van de bedrijven is zeer complex. Het betreft ook de meest uiteenlopende soorten van producten onderhevig aan verschillende reglementeringen en in behandeling

bij verschillende overheidsdiensten. Wij hebben ook permanent op het departement Economische Zaken een beroep moeten doen voor de prijszetting. Dat is niet altijd even vlot verlopen.

Het team dat de opdracht heeft om die dossiers te behandelen, bestaat uit ongeveer twintig mensen. Rekening houdend met de aard van de dossiers zou het moeilijk geweest zijn om de continuïteit, de opvolging en de uniformiteit van de behandeling te garanderen door te werken met een veel uitgebreidere ploeg.

In januari jongstleden hebben wij de toelating gekregen om bij de administratie twee extra mensen in te zetten om de zaak te versnellen. Nochtans werd de huidige ploeg reeds groot genoeg geacht.

01.03 Yves Leterme (CVP): Mevrouw de voorzitter, ik bedank de minister zeer oprecht voor het uitvoerige antwoord. Samen met de informatie die ik al had, krijg ik door dit antwoord een goed beeld van de stand van zaken. Dit is zelfs bijna een conclusie van heel de afhandeling van de schadevergoedingen.

Het verheugt mij dat in plaats van 16 miljard, slechts zo'n 7 miljard frank zal moeten worden uitbetaald. Dit is goed nieuws voor de belastingbetaler en het bewijst dat de zaak goed werd aangepakt. Gezien mijn ervaring bij het Rekenhof, acht ik het verkieslijk dat er enkele maanden langer wordt gewacht met het afsluiten van het dossier als het op die wijze correct kan gebeuren. Het is positief dat u door het uitvoeren van dubbele controles een aantal fraudepogingen hebt kunnen onderscheppen. Ook het Rekenhof verdient lof in deze zaak, omdat het er regelmatig op heeft gewezen een en ander eens op een andere manier te bekijken. Het korps van de Inspectie van Financiën ken ik niet zo goed en daar kan ik dus ook niet veel over zeggen.

Ik concludeer dat het positief is dat de kostprijs lager zal zijn – haast 10 miljard frank minder dan aanvankelijk was verwacht – en dat de vertraging niet negatief moet worden bekeken. Het is beter dat er correct wordt uitbetaald dan dat men in zijn haast de fraudedossiers niet opmerkt.

01.04 Minister Magda Aelvoet: Mevrouw de voorzitter, ter attentie van de volksvertegenwoordigers hier aanwezig, wil ik daar nog één ding aan toevoegen. Het is mij reeds vaak opgevallen dat volksvertegenwoordigers te goeder trouw hun steun uitspreken ten aanzien van bedrijven in hun regio. Nochtans beseft men

niet altijd wat een bedrijf reëel aan het uitspoken is. Enkel en alleen omdat deze bedrijven uit hun streek komen, schrijven zij de minister om een beetje beter haar best te doen. Dat komt geregeld voor en misschien zal ik daar in een volgend leven eens een bloemlezing over houden!

01.05 Yves Leterme (CVP): Mevrouw de voorzitter, ik veronderstel dat deze laatste toespeling van de minister niet ad hominem is bedoeld! Ik kan mij niet herinneren ooit een brief aan de minister te hebben gericht. Ik dacht dat dit iets was uit vorige tijdperken.

De **voorzitter**: Slechts zij die zich aan zulke praktijken hebben bezondigd moeten zich geviséerd voelen.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

02 Vraag van mevrouw Maggie De Block aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "de MUG erkenning regio Oostkust" (nr. 4200)

02 Question de Mme Maggie De Block à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "la reconnaissance d'un service SMUR dans la région de la Côte est" (n° 4200)

02.01 Maggie De Block (VLD): Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, deze vraag groeide uit de bezorgdheid van een voormalig lid van de Kamer, mevrouw Kathleen van der Hooft uit Knokke, omtrent de MUG-interventies die mogelijks in haar regio zullen plaatsgrijpen.

Mijn vraag is gebaseerd op vrijgegeven cijfers met betrekking tot de op til zijnde MUG-erkenning; inderdaad, deze erkenning vond tot op heden nog geen doorgang en werd bemoeilijkt door het koninklijk besluit van gewezen minister Colla.

Momenteel zou de provincie West-Vlaanderen over acht erkende MUG-functies kunnen beschikken, waarvan een voor de regio Brugge, die tevens interventies zou kunnen uitvoeren aan de oostkust. Hiervoor wordt samengewerkt met twee MUG-equipes die opereren vanuit Blankenberge en Knokke.

De erkenning van de MUG-functies wordt onder meer afhankelijk gesteld van het aantal inwoners van de regio waar de MUG actief zal zijn. In de bevolkingscijfers wordt rekening gehouden met het aantal ingeschreven bewoners, maar niet

zozeer met het aantal toeristen die vooral de oostkust aandoen. In dat verband denk ik zowel aan de dagjestoeristen als aan de personen met een tweede verblijf. Tijdens het toeristisch seizoen, dat alsmaar vroeger begint en later eindigt, lopen de bevolkingscijfers op tot meer dan 100.000 inwoners. Uiteraard leidt dit tot een forse stijging van het aantal interventies tijdens deze periode. Bovendien behoort deze categorie vaak tot het oudere gedeelte van de bevolking; ook heel wat fietstoeristen maken deel uit van deze categorie. Dit zorgt voor een hogere risicofactor voor bepaalde interventies.

Het probleem, mevrouw de minister, is het volgende. De MUG-functie van Brugge gaf te kennen dat het in het hoogseizoen moeilijk is om interventies uit te voeren aan de oostkust. Uit een trial tijdens enkele weekends, zowel als tijdens sommige weekdays, bleek dat de interventietijd opliep tot 45 minuten.

In het verleden waren het de MUG-equipes van Knokke en Blankenberge die in Brugge interventies moesten doen omdat de Brugse dienst overbelast was en de werkdruk niet aankon. Dat deze twee equipes erg goed samenwerken en in een goede onderlinge verstandhouding opereren is bewonderenswaardig.

Zoals ik reeds zei kon de interventietijd van de MUG van Brugge voor de oostkust, oplopen tot meer dan een halfuur en zulks omwille van de drukte op de verschillende toegangswegen naar de oostkust. Het is aldus duidelijk dat een snelle interventie om mensenlevens te redden niet haalbaar is. Op internationaal niveau geldt het criterium dat een interventie binnen de 10 minuten dient te gebeuren.

Thans zijn betrokken diensten bezorgd omtrent de op til zijnde erkenning en vandaar, mevrouw de minister, mijn vraag of u, rekening houdend met wat voorafgaat, beide voornoemde equipes als één MUG-dienst voor de oostkust kunt erkennen.

02.02 Minister Magda Aelvoet: Mevrouw de voorzitter, collega's, dit is inderdaad een zeer reëel probleem.

Er bestaat een wettelijk kader waarin het aantal MUG-diensten per provincie zijn vastgelegd. Voor de provincie West-Vlaanderen gaat het om acht MUG-diensten, terwijl er momenteel evenwel een twaalfstal functioneren, maar dat geldt voor ook voor heel wat andere provincies.

Het is inderdaad onmogelijk dat de MUG-dienst van de regio Brugge het kusttoerisme helemaal voor zijn rekening zou nemen. De provinciale commissie die zich over de spreiding van het aantal MUG-diensten buigt, stelde terzake een voorlopig verslag op waarin voor dat gedeelte van West-Vlaanderen een afwijking wordt gevraagd.

De moeilijkheid is dat we nog wachten op de voorstellen die uit het zuiden van de provincie moeten komen. Het is maar op het ogenblik dat de puzzel van hun vragen compleet is, dat men de zaak kan bekijken.

Ik kan op dit ogenblik niets toezeggen. We moeten de West-Vlaamse puzzel in zijn geheel oplossen. Ik neem het wel ernstig dat ten aanzien van het kusttoerisme en de noodzaak om daar mensen te deblokkeren iets moet gebeuren.

02.03 Maggie De Block (VLD): Mevrouw de minister, ik ben blij dat u het probleem wilt erkennen. Ik zal u in een later leven dankbaar zijn als daar snellere interventies kunnen plaatsvinden.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

03 Interpellation de M. Claude Eerdeken à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "l'organisation des abattages rituels de la fête islamique du sacrifice" (n° 736)

03 Interpellatie van de heer Claude Eerdeken tot de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "het reglementeren van de rituele slachtingen ter gelegenheid van het islamitische offerfeest" (nr. 736)

03.01 Claude Eerdeken (PS): Madame la présidente, madame la ministre, chers collègues, cette interpellation concerne la circulaire que les bourgmestres ont reçue. Celle-ci m'a personnellement agacé en fonction d'une autre casquette que j'assume et qui est celle d'un bourgmestre. Je considère qu'il est un principe fondamental, à savoir celui du pollueur-payeur. J'estime que le principe du décideur-payeur doit être d'application si l'on veut éviter demain que les communes soient financièrement exsangues.

La réforme des polices a suscité assez d'émotions au sein du gouvernement. La libéralisation du marché de l'énergie, qui va priver les communes de recettes importantes en matière de dividendes d'intercommunales, entraîne d'autres difficultés.

Au fil du temps, on s'aperçoit que différents niveaux de pouvoirs, la Région dans une certaine mesure, mais également le fédéral, prennent des mesures nécessaires qui relèvent de leurs compétences mais en en faisant supporter la charge financière par les pouvoirs locaux. J'entends réagir vis-à-vis de cette situation anormale et je le fais à l'égard de cette circulaire comme je le ferais à l'égard d'une circulaire émanant de quelque ministre que ce soit y compris de mon propre parti.

Je n'apprécie pas, madame la ministre, le ton comminatoire et pressant de la circulaire lorsqu'il est dit à l'attention des bourgmestres. "Je vous invite, dès lors, à mettre à la disposition des particuliers des lieux d'abattage, ... afin de respecter ...". Cela dit, ne nous trompons pas. Les mesures qui nous sont proposées s'imposent sur le plan sanitaire. D'autre part, il est tout à fait logique que celles et ceux qui pratiquent ce culte puissent le faire dans les conditions prescrites par le Coran. C'est une question de tolérance et je trouve normal que dans le respect des croyances de tout un chacun, on s'efforce que ces abattages s'exécutent dans des conditions de santé publique. Vous assumez parfaitement votre mission en cherchant à éviter des problèmes lorsqu'il s'en passe tellement dans le pays avec l'apparition de la fièvre aphteuse et d'autres. On ne joue pas avec la santé publique.

La philosophie de votre circulaire ne me pose pas de problèmes mais plutôt le contenu dans le sens où toutes les mesures que vous préconisez doivent être assumées par les communes. Plus avant dans la circulaire, je constate que, page 2 dans la version française, avant la distinction entre les abattoirs agréés et ceux qui ne le sont pas, il est dit que ces établissements sont placés sous la responsabilité des autorités communales qui sont invitées à les mettre en place, à les organiser et à solliciter leur agrément.

Il est demandé aux communes de mettre à disposition des abattoirs momentanés, limités à quelques jours dans le temps afin de permettre aux pratiquants d'un culte de pouvoir pratiquer les abattages rituels. Au paragraphe suivant, vous ajoutez qu'un contrôle vétérinaire, tant du bien-être animal que des prescriptions de santé publique, consiste à surveiller que les conditions particulières décrites dans la circulaire sont bien respectées. De plus, ces contrôles relèvent également de la responsabilité des autorités communales. En deux mots, les communes doivent se débrouiller.

Vous faites la distinction entre les abattoirs agréés et ceux qui ne le sont pas. Il est évident que cela ne pose aucun problème pour les abattoirs agréés. Il n'y aucune difficulté à réserver un espace consacré aux abattages rituels à certains moments de l'année dans les abattoirs agréés puisqu'ils sont permanents. Le problème se pose pour les autres établissements pour lesquels la circulaire dit que l'administration communale doit, en collaboration avec les Régions compétentes, prendre les dispositions nécessaires en vue de la collecte sur place des déchets d'animaux issus des abattages ainsi que des matériels à risques spécifiés, etc.

Les communes se trouvent dans l'obligation de s'occuper de l'évacuation de déchets qui ne la concernent pas et donc de payer des entreprises de transport, qui doivent être spécialement agréées, pour la destruction des déchets, laquelle doit se faire dans des lieux adéquats et dont le coût revient entre 4 et 5000 francs la tonne! C'est effrayant en termes de coûts!

Toute une série de critères auxquels doivent satisfaire les établissements autres que les abattoirs, sont précisés et ils sont lourds: être couverts, etc.

J'en arrive aux contrôles. Vous dites – et c'est la goutte qui fait déborder le vase – ce qui suit: "En vue d'organiser et de programmer le déroulement hygiénique des opérations, l'administration communale peut demander le concours payant du service local d'inspection". Par conséquent, s'il faut faire appel à des fonctionnaires de l'autorité fédérale, on doit les payer. Cela est inacceptable à mon avis. J'ai fait le compte de ce que cela représente dans une commune que je connais bien: cette opération coûterait 1,8 million à charge du budget communal si celui-ci doit assumer ces obligations. Par conséquent, une telle circulaire est inapplicable.

Je ne conteste pas vos mesures sur le plan de la santé publique. Je me félicite qu'elles permettent aux pratiquants du culte islamique de procéder aux abattages rituels. Mais à partir du moment où l'Etat fédéral, en collaboration avec le ministère de l'Agriculture, veut s'occuper de ces abattages rituels – c'est d'ailleurs sa mission –, qu'il en assume les conséquences: soit il sollicite la collaboration des communes – dans ce cas, il doit prendre leurs frais à charge –, soit, puisqu'il dispose d'une administration compétente en matière de santé publique, il doit s'occuper lui-même de ces abattages. Les communes ne sont pas responsables des abattoirs, sauf si elles en

ont un sur leur territoire. Sur les 585 communes du Royaume, il n'y a qu'Anderlecht, Ciney et quelques-unes en Flandre qui sont dans ce cas. Il ne s'agit donc pas d'une mission classique des communes. Par contre, la surveillance relève des services dépendant des ministères de la Santé publique et de l'Agriculture.

Vous pouvez donc créer des circulaires, dont j'approuve l'esprit, mais les coûts doivent rester à charge du budget fédéral, soit directement, soit indirectement. Ne déchargez pas l'Etat fédéral des obligations qu'il doit assumer en les imputant aux communes.

Ce que j'exprime ici à l'égard de cette circulaire, je le répéterai demain à l'égard de tout autre ministre. Je ne vous cache pas que j'ai demandé à tous les membres de mon groupe d'examiner l'ensemble des projets et propositions de loi afin d'éviter de voter un texte par lequel l'Etat fédéral imputerait des charges aux communes sans les financer. C'est une question de principe. Vous êtes la première à figurer dans le collimateur de notre groupe. C'est un hasard et nous n'exprimons aucune réserve à l'égard de votre action car vous accomplissez fort bien votre travail ministériel. Mais veillez à rester attentive aux droits des communes qui méritent d'être respectées. Elles constituent un pouvoir proche du citoyen; on ne peut pas les traiter avec mépris.

03.02 Magda Aelvoet, ministre: Madame la présidente, chers collègues, la fameuse circulaire à laquelle M. Eerdekens fait référence est une reprise quasi identique d'une circulaire de 1997, à une exception près. C'est la raison pour laquelle, comme vous l'aurez certainement constaté, monsieur Eerdekens, la principale discussion politique qui ait opposé les communes bruxelloises et la Région de Bruxelles provenait du fait que M. Gosuin en avait assez d'assurer une série de missions en matière de déchets, en lieu et place des communes.

La circulaire en question ne prévoit pas de nouvelles responsabilités à charge des communes – je peux vous le démontrer, document à l'appui. A la suite du conflit opposant la Région bruxelloise à certaines communes – d'aucunes avaient en effet réalisé des avancées considérables et louables tandis que d'autres traînaient la jambe –, M. Gosuin a déclaré que la Région n'assurerait plus le ramassage des déchets si les communes ne s'organisaient pas. J'ai alors été interpellée pour rappeler les tâches qui, depuis très longtemps, sont celles de la commune en la matière.

La différence entre la nouvelle circulaire et l'ancienne concerne le transport des animaux. Je reconnais qu'il y a eu une erreur à cet égard. En effet, au départ, il s'agissait d'une réglementation générale élaborée à la suite du problème que l'on avait connu dans le cadre des marchés aux bestiaux, du transport des animaux, etc. Dorénavant, il est interdit de transporter des animaux dans des conditions inacceptables, comme cela arrive régulièrement à l'occasion de la fête du mouton où des animaux sont entassés dans des coffres de voitures. C'est au sujet de cette mesure de transport qu'un certain nombre de bourgmestres de Bruxelles m'ont contactée, déclarant ne pas pouvoir l'accepter. C'est la raison pour laquelle nous avons procédé à une modification, prévoyant que la mesure en matière de transport des animaux en vue de la fête islamique serait reportée d'un an, afin de donner aux gens le temps nécessaire en vue de leur organisation. Le reste de la circulaire est une reprise de l'ancienne circulaire.

Nous prenons dès à présent contact avec toutes les personnes intéressées, afin de permettre un bon déroulement de la fête l'année prochaine. Cette année en effet, rien ne s'est passé compte tenu de la problématique concernant la fièvre aphteuse, à la suite de laquelle les abattages de type rituel ont été interdits. Pour l'année prochaine, les pourparlers ont déjà été entamés, entre autres avec les représentants de l'exécutif musulman ainsi qu'avec des responsables communaux. Comme vous le savez certainement, monsieur Eerdeken, dans certaines communes, la population musulmane est particulièrement dense et la fête du mouton prend une relative ampleur.

Dans le cadre de la préparation de l'année prochaine, je compte, bien entendu, analyser dans le détail les éléments faisant l'objet de contestations.

Toutefois, en ce qui concerne le fond, rien de nouveau n'a été inventé. Depuis plus de dix ans, on demande aux communes de s'organiser. D'ailleurs, beaucoup d'entre elles demandent une participation financière aux personnes qui font appel à ce service. On a pu constater que dans de nombreuses communes, les musulmans paient en échange de services spécifiques. Il s'agit alors d'une opération neutre pour le budget communal.

03.03 Claude Eerdeken (PS): Je serai bref, madame la présidente.

Madame la ministre, s'il est vrai que votre circulaire reprend une circulaire antérieure, ce n'est pas parce que cette dernière était mauvaise qu'il faut persévérer dans ce sens. "Perseverare diabolicum", dit-on.

Il vous reste moins d'un an (une dizaine de mois) pour préparer une circulaire prévoyant que ces dépenses sont prises en charge par le fédéral ou par les communautés. Vous vous opposerez aux communes si vous leur demandez de supporter les frais relatifs à l'évacuation de ces déchets car cela ne relève pas de leur mission. Je ne vois pas comment et sur quelle base légale l'Etat fédéral pourrait imposer aux communes d'évacuer ces déchets. En cette matière, c'est la région qui peut intervenir et non l'Etat fédéral.

Selon moi, il appartient à celui qui a produit des déchets de payer leur élimination. Or ceux qui produisent des déchets sont ceux qui amènent les animaux pour l'abattage rituel. Je ne vois donc pas pourquoi les communes devraient, demain, être tenues d'assurer l'élimination de déchets à grand prix. Je répète que cela ne relève pas de leur mission.

De plus, pourquoi faut-il obliger les communes à créer un abattoir provisoire pour quelques jours, ce qui implique de louer des bâtiments, à supposer que cela puisse se faire, qui doivent répondre à un certain nombre de spécificités. Ce qui aurait notamment pour conséquence de devoir payer très cher des agents communaux spécialisés dans le contrôle et l'abattage des animaux. C'est là une mission tout à fait impossible. Aucune commune ne pourra appliquer cette circulaire. Cette circulaire existe. Elle n'est pas de votre responsabilité puisque vous avez repris la circulaire prise par votre prédécesseur. Toujours est-il qu'elle est inapplicable. Les communes ne disposent pas de vétérinaire ou de service sanitaire.

Prenons le cas de la commune de Ciney que je connais bien. Son bourgmestre, qui possède un abattoir en Wallonie, pourrait effectivement trouver un arrangement. Mais cette commune n'abrite aucun musulman, sinon très peu. Il n'est donc pas concerné par ce problème.

Les communes qui ne disposent pas d'abattoir, mais où la communauté musulmane est très présente (5 à 10% de la population), sont confrontées à une impossibilité pratique. Je vous mets au défi de trouver, dans une ville, un bâtiment qui pourra, trois ou quatre jours par an, servir d'abattoir. Ce n'est pas possible.

La seule solution est celle qui prévoit de faire appel aux abattoirs agréés qui seraient contraints de pratiquer des abattages rituels. Des abattoirs créés pour de telles circonstances ne pourront jamais répondre aux conditions sanitaires qui sont imposées. Il n'est pas envisageable de dépenser autant d'argent pour trois jours.

Toute une série d'abattoirs ont été agréés dans le pays. Dans le respect du pluralisme religieux, prévoyons, dans les agréments de ces abattoirs, de réserver des espaces pour l'abattage rituel. Le coût de cet abattage devrait bien entendu être à charge de ceux qui viennent apporter des animaux à abattre, comme c'est le cas pour les éleveurs. Lors de la facturation, les abattoirs devraient, bien entendu, prendre en compte l'évacuation des déchets. Nous devons éviter aux communes de devoir supporter cette nouvelle charge. Cette circulaire est inapplicable, même si l'intention de départ est bonne. Vous comprendrez aisément que si elle devait entrer en application, elle se heurterait à l'opposition des communes.

Voilà 31 ans que je suis bourgmestre, je peux donc dire que "je connais un peu la chanson". Quand on demande aux communes de s'acquitter d'une tâche qu'elles ne peuvent assumer, elles ne le font pas ou elles le font mal.

Je répète que la solution que vous proposez n'est pas la bonne, même si c'est cette circulaire a été prise par votre prédécesseur.

03.04 **Jef Valkeniers** (VLD): Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik had mij graag aangesloten bij deze interpellatie. Ik heb terzake reeds eerder een vraag gesteld.

Ik heb een familielid die een slachthuis heeft en hij heeft de toelating om voor het islamitische offerfeest te slachten. Jammer genoeg is dat dit jaar niet gebeurd. Men heeft bij hem 775 schapen afgeslacht. Enkele schapen kwamen immers uit Engeland alhoewel zij vóór de bewuste periode waren ingevoerd. Hij is geen bio-boer. De vraag is of deze personen daarvoor een vergoeding zullen ontvangen.

Wat is nu precies het probleem? Die man heeft heel wat kosten gemaakt om een dergelijk slachthuis op te richten. Zoals u weet zijn er in het Brusselse heel wat mensen die deelnemen aan het islamitische offerfeest. In de voorbije jaren werden deze schapen geslacht in de badkamer of de achterkamer, kortom, er werd geslacht in zeer erbarmelijke en onhygiënische omstandigheden.

Tegen deze praktijken heb ik Gaia evenwel nog niet horen optreden.

03.05 **Minister Magda Aelvoet**: Mijnheer Valkeniers, sta me toe dat ik u even onderbreek.

Minister Gosuin voelt zich aangevallen door Gaia omdat hij de slachtafvallen opruimt die in de straten worden gedeponereerd na het Offerfeest. Om die reden heeft hij verklaard geen containers meer te zullen plaatsen want dit wordt hem door Gaia verweten als een feitelijke aanvaarding van de afwijking van wettelijke bepalingen.

03.06 **Jef Valkeniers** (VLD): Mevrouw de minister, u heeft het over het slachtafval. Ik heb Gaia echter nog geen beelden zien maken van dergelijke slachtpartijen in de badkamers van Islamieten. Volgens mij zijn die slachtingen veel erger dan het thema van de veemarkten dat door Gaia werd aangekaart.

Om als slachthuis op Europees niveau te worden erkend, vergt dit een investering van zowat 20 miljoen Belgische frank. De persoon waarover ik het heb, heeft deze investeringen gedaan. Hij heeft de toelating om te slachten voor het islamitische offerfeest. Ik meen dat in die periode zowat 3.000 slachtingen plaatsvinden. Hij zou ook in de rest van het jaar willen slachten maar dit wordt hem geweigerd. Nochtans weet men dat ook in de rest van het jaar in het Brusselse slachtingen plaatsvinden in diezelfde badkamers en achterkamers waarover ik het reeds eerder had.

Met andere woorden, het lijkt mij aangewezen - gelet op de vrij grote Islamitische gemeenschap in het Brusselse - dat die reglementering wordt aangepast. Ik ben het volledig eens met collega Eerdekens die wijst op het feit dat de federale overheid maar ook het gewest terzake hun verantwoordelijkheid moeten opnemen en niet langer alles mogen afwentelen op de gemeenten. Het is voor de gemeenten immers zeer moeilijk om die verantwoordelijkheid te nemen. Het lijkt mij aangewezen dat dit met de betrokkenen en met de Vereniging van Steden en Gemeenten wordt besproken. Ofwel moet er een verbod komen - wat uiteraard op zwaar protest zal stuiten -, ofwel moet men een serieuze reglementering uitbouwen met alle betrokken partijen.

03.07 **Magda De Meyer** (SP): Mevrouw de minister, omdat ik ondervonden heb hoe ontoepasbaar de omzendbrief is, heb ik eerder al aangedrongen op een betere wettelijke regeling voor rituele slachtingen. Die is er niet gekomen ter

gelegenheid van het Offerfeest 2001. Ik hoop dat ze er wel komt tegen het volgende Offerfeest. Ik kan moeilijk aan de migrantengemeenschap in mijn regio uitleggen dat een gewone thuisslachting wel mag, dat men een schaap thuis zelfs met een hamer mag doodslaan, maar dat een rituele slachting thuis niet mag.

Mevrouw de minister, ik denk dat 80% van de Oost-Vlaamse gemeenten de omzendbrief niet volgt, omdat deze gewoon niet kan gevolgd worden. Zoals collega Eerdekens al zei, is het gewoon te duur. U spreekt hier over een uitgave van meer dan 1 miljoen frank voor één of twee dagen per jaar. Dit is waanzinnig. Bovendien komen vele thuisslachters niet op het aanbod af. De omzendbrief is dus onuitvoerbaar. De meeste gemeenten voeren een gedoogbeleid, in weerwil van de ontoepasbare omzendbrief die al jaren dezelfde is. De meeste gemeenten laten thuisslachtingen toch toe. Men geeft de thuisslachter voor 1.000 frank een zak mee, en de zaak is in orde. Zo gebeurt het in de praktijk.

Ik pleit voor een regeling die met de realiteit rekening houdt, een regeling die probeert in te spelen op wat gebeurt op het terrein. Ik vind het een slechte zaak om een omzendbrief te laten bestaan die door de meerderheid van de gemeenten toch niet toegepast wordt. De overheid mag haar kop niet in het zand steken. Er moet absoluut een wettelijke regeling komen voor rituele slachtingen. Ik pleit ervoor alles via de officiële slachthuizen te laten verlopen. Dit is volgens mij de meest eenvoudige en de meest efficiënte manier. In het slachthuis zijn er gekwalificeerde mensen voor rituele slachtingen. Ik zie dus niet in waarom men nu anders werkt.

03.08 Hubert Brouns (CVP): Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, ik wil even inspelen op wat mevrouw De Meyer zei, omdat ze zich nogal negatief uitlaat over de gemeentebesturen. Ik stel vast dat bij ons in Limburg heel wat gemeenten de rondzendbrief wel toepassen, in samenspraak met de migrantengemeenschap. Concreet gebeuren de rituele slachtingen bij ons in Maaseik. De stad Maaseik krijgt hiervoor een vergoeding van de andere gemeenten die aan de regeling meewerken. Dit loopt perfect. Dit neemt niet weg dat een wettelijke regeling op termijn nog meer duidelijkheid kan creëren. Het Limburgse voorbeeld illustreert dat door samenwerking van een aantal gemeentebesturen met de migrantengemeenschap nu al veel problemen kunnen worden opgelost.

03.09 Minister Magda Aelvoet: Mevrouw de voorzitter, ik zou nog drie dingen willen zeggen.

Ten eerste, collega De Meyer maakt een opmerking over het onderscheid tussen de rituele slachtingen en de andere thuisslachtingen. Sinds 1988 zijn rituele slachtingen op basis van een Europese richtlijn in heel Europa verboden. Dat is ook in Belgisch recht omgezet. Andere thuisslachtingen heeft men tot nu toe altijd aanvaard. Vanuit bepaalde milieus bestaat grote druk om daar vooral niet aan te raken. Ik ben een wetsontwerp aan het uitwerken om tenminste voor de herkauwers de thuisslachtingen voor iedereen te verbieden zodat men een eenvormige basis krijgt. Daar zijn we op dit moment mee bezig.

Mijn tweede punt heeft betrekking op de totale onhaalbaarheid van de circulaire zoals die hier wordt voorgesteld. Ik kan u bewijzen dat zeer veel gemeenten jaar na jaar bezig zijn om de maatregelen die ze stilaan hebben opgebouwd, op zo'n manier uit te werken dat een *modus vivendi* kan worden gevonden waarbij ook bijdragen aan de mensen worden gevraagd.

Donc, monsieur Eerdekens, on peut parfaitement demander une participation financière de la part de la communauté islamique; cela se fait et les gens sont prêts à le faire. Ne dites donc pas que cela doit provenir nécessairement des budgets.

Pour la Région bruxelloise, le nombre de communes ayant demandé la reconnaissance est assez important. Sur des bases plus réduites, on ne demande pas la même perfection que pour les systèmes d'abattoir en continu. En effet, madame De Meyer, le problème est plus sérieux à Bruxelles, par exemple, vu que l'abattage doit être effectué le jour même: si l'on pouvait abattre à l'avance, on pourrait régler les choses. Pour la communauté juive, l'abattage rituel est pratiqué exactement de la même façon que chez les islamiques mais, comme cela fait partie d'un système continu, il est complètement intégré. Le problème qui se pose par rapport à la fête, c'est que l'abattage doit se faire ces jours-là. Même les grands abattoirs que nous avons à Bruxelles, comme Anderlecht, ne sont pas capables d'assumer cette demande supplémentaire: c'est ce qui pose problème.

Je retiens que, de toute façon, il faut se remettre autour de la table. Je ne soutiens pas que tout ce que vous dites est faux; je veux seulement progresser vers la meilleure solution. A Gand ou Anvers, les choses étaient parfaitement réglées, en accord parfait, d'après les rapports qui me sont

parvenus de la part de plusieurs sources engagées localement. Si ce n'est pas le cas, je n'affirmerai pas que les mensonges n'existent pas. Je veux néanmoins travailler à l'amélioration du système.

Moties Motions

Tot besluit van deze bespreking werd volgende motie ingediend.

En conclusion de cette discussion la motion suivante a été déposée.

Een motie van aanbeveling werd ingediend door mevrouw Magda De Meyer en de heren Claude Eerdeken, Philippe Seghin en Jef Valkeniers en luidt als volgt:

“De Kamer,
gehoord de interpellatie van de heer Claude Eerdeken
en het antwoord van de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu,
verzoekt de regering de volledige financiële en administratieve verantwoordelijkheid op zich te nemen van de beslissingen die met recht en reden op het stuk van de rituele slachtingen dienen te worden genomen.”

Une motion de recommandation a été déposée par Mme Magda De Meyer et MM. Claude Eerdeken, Philippe Seghin et Jef Valkeniers et est libellée comme suit:

“La Chambre,
ayant entendu l'interpellation de M. Claude Eerdeken
et la réponse de la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement,
demande au gouvernement d'assumer toute la responsabilité financière et administrative des décisions qu'il peut légitimement prendre en matière d'abattages rituels.”

Over de motie zal later worden gestemd. De bespreking is gesloten.

Le vote sur la motion aura lieu ultérieurement. La discussion est close.

03.10 Luc Goutry (CVP): Mevrouw de voorzitter, ik wil absoluut niet storen. Na de agenda te hebben geraadpleegd, heb ik vastgesteld dat mijn vraag geagendeerd staat. Ik heb me gehaast om bij de opening van de vergadering aanwezig te zijn. Mijn vraag wordt over het hoofd gezien. Ik vermoed dat het de bedoeling is dat ik de vraag alsnog stel.

De **voorzitter**: U hebt gelijk, mijnheer Goutry.

03.11 Luc Goutry (CVP): Mochten de vorige sprekers niet zo lang hebben uitgeweid, waren we reeds bezig.

De **voorzitter**: We zullen de vragen behandelen volgens de door het Reglement voorgeschreven regels.

04 Samengevoegde vragen van

- de heer Luc Goutry aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "de dringende geneeskundige hulpverlening" (nr. 4229)

- de heer Philippe Seghin aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "de dringende medische hulp" (nr. 3242)

04 Questions jointes de

- M. Luc Goutry à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "l'aide médicale urgente" (n° 4229)

- M. Philippe Seghin à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "l'aide médicale urgente" (n° 3242)

04.01 Luc Goutry (CVP): Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik pik in op de vraag van collega-dokter De Block. Mijn vraag heeft betrekking op de dringende geneeskundige hulpverlening. Mevrouw de minister, u hebt gezegd dat u hierover in een volgend leven zult verslag uitbrengen. Ik hoop dat het niet in een ander leven zal zijn. Dat zou betekenen dat de interventie mislukt is.

De dringende medische hulpverlening blijft vragen uitlokken. Mevrouw de minister, ik heb aandachtig naar uw antwoord geluisterd en meen begrepen te hebben dat u, wat mijn regio betreft, rekening zult houden met de specifieke situatie van de kuststreek. Dit betekent echter geenszins dat het dossier an sich mij niet interesseert. Tijdens de begrotingsbespreking is deze problematiek uitgebreid aan bod gekomen. U hebt gezegd dat er knopen moesten worden doorgehakt. U hebt eveneens aangekondigd de Hoge Raad voor Dringende Hulpverlening opnieuw te willen activeren. Ter zake zijn 6 werkgroepen actief die maatregelen zullen voorstellen zodat met kennis van zaken beslissingen kunnen worden genomen.

Mevrouw de minister, wat is de stand van zaken met betrekking tot dit dossier? In uw antwoord aan

mevrouw De Block hebt u duidelijk gemaakt zich nog niet definitief te willen uitspreken. Wanneer zullen de knopen worden doorgesneden? Wat doen de werkgroepen? Zijn er werkgroepen bijgekomen?

04.02 Philippe Seghin (PRL FDF MCC): Madame la présidente, madame la ministre, chers collègues, comme M. Goutry, je voudrais revenir sur le problème de l'aide médicale urgente. La nécessité d'une réforme fondamentale en la matière afin de répondre aux besoins réels de la population, en fonction des différentes régions du pays, a été plus d'une fois revendiquée, eu égard aux carences constatées à maintes reprises dans son organisation. En octobre dernier, une telle réforme nous était d'ailleurs annoncée.

Madame la ministre, pourriez-vous faire le point sur l'état d'avancement de cette réforme et sur les solutions que vous envisagez? Une attention toute particulière sera-t-elle portée, au niveau des sociétés d'ambulances privées, quant à une obtention plus rapide de l'agrément 100?

A cet égard, madame la ministre, je souhaite attirer une fois de plus votre attention toute particulière sur la situation de la région carolorégienne. Ce n'est pas la première fois que nous intervenons sur ce point. Le dossier est ouvert depuis 1995 mais il prend aujourd'hui une plus grande acuité, vu les événements qui se déroulent actuellement dans ma région.

Le nombre théorique d'ambulances agréées couvrant la région de Charleroi est de huit, ce qui représente à peu près une ambulance pour 50.000 habitants. Il va sans dire que des problèmes se posent lors d'appels en surnombre. De plus, et surtout lorsque l'on observe l'implantation géographique de ces huit ambulances 100, on constate qu'elles se situent toutes dans la zone du grand Charleroi, au détriment de régions telles que Courcelles, Pont-à-Celles, etc., c'est-à-dire le Nord-Ouest de Charleroi.

Je souhaite vous faire remarquer qu'en plein centre de ces régions, une société d'ambulances privées, Euro-Samu, a son siège d'exploitation et peut donc, en cas d'urgence, arriver très rapidement sur les lieux. De plus, cette société dispose de trois et bientôt quatre ambulances ainsi que du matériel et du personnel nécessaires afin d'assurer un service optimal dans les meilleurs délais.

Enfin, élément nouveau, vu la fermeture

prochaine de l'hôpital civil de Jumet et la précarité du maintien de son service d'ambulances, une opportunité pourrait se présenter pour cette société qui tente depuis 1995 d'obtenir un agrément au service 100. Au regard de sa structure, de son emplacement, de la nécessité de couvrir au mieux toute cette zone, Mme la ministre ne pense-t-elle pas que cette société pourrait enfin obtenir cet agrément?

04.03 **Minister Magda Aelvoet:** Mevrouw de voorzitter, collega's, ik wil er in de eerste plaats op wijzen dat er inzake de vragen van de heren Goutry en Seghin een kleine verwarring over de zes werkgroepen is. Er zijn in het kader van de hervormingen van de civiele bescherming inderdaad zes werkgroepen. De zesde werkgroep buigt zich over de samenwerking tussen Volksgezondheid en de hulpdiensten die bij de werking-100 zijn betrokken. Deze werkgroep, waarvan de werkzaamheden nog lopen, kreeg de naam Interface.

Ten tweede, er werden geen bijkomende werkgroepen gevormd. In de Nationale Raad werkt men echter momenteel aan een aantal dossiers inzake de werking van de hulpcentrales-100, zodat hun opdracht op een fatsoenlijke manier kan worden uitgeoefend, vragen kunnen worden beantwoord, middelen ter plaatse kunnen worden gestuurd, enzovoort. Daarom werd een federaal referentiecentrum opgericht om de richtlijnen die terzake moesten worden bijgesteld, uit te werken. Bovendien wordt een wijziging van het koninklijk besluit van 2 april 1965 voorbereid om de belangen van de patiënt beter te kunnen beschermen. Men stelt op het terrein immers vast dat informatie, na het invoeren van de hulpdiensten, circuleert waardoor de anonimiteit van de patiënt in het gedrang dreigt te komen. Daarnaast is de werkgroep van de 100-diensten ook bezig met de uitwerking van normen die op de spoedgevallendiensten in de hospitalen betrekking hebben. Op mijn vraag zal de werkgroep een aantal voorstellen tot wijziging uitwerken.

Voorts wordt in de gezondheidswet, die zeer binnenkort in het Parlement zal worden ingediend, een onderdeel dringende medische hulp opgenomen. Daarin zijn drie elementen verwerkt: ten eerste, de erkenning en de programmatie van de ambulances die deel uitmaken van de werking 100; ten tweede, een betere omschrijving van de bevoegdheden van de gezondheidsinspecteur; ten derde, het voorzien in strafrechtelijke bepalingen voor het niet respecteren van de wetgeving. Soms rijden mensen bijvoorbeeld zonder reden met noodsignalen rond.

Volgende week wordt een bijeenkomst van de Belgische Vereniging van Steden en Gemeenten gepland om met de burgemeesters en de brandweercommandanten van de werking 100 verdere stappen in de richting van een goede samenwerking te kunnen zetten.

Je répondrai maintenant à M. Seghin. Comme déjà dit, un projet de loi modifiant la loi de 1964 relative à l'aide médicale urgente est en cours d'élaboration. Il sera déposé au parlement dans le cadre de la loi "santé". Celui-ci prévoit qu'à partir d'une date à fixer par le Roi, il ne pourra être fait appel qu'à des services ambulanciers agréés par le ministre qui a la Santé publique dans ses attributions. Selon ce projet, le Roi fixera les normes auxquelles ces services devront répondre pour être et pour rester agréés. L'agrément pourra être retiré en cas de non-respect par les services ambulanciers des dispositions de la loi ou des normes d'agrément.

Par ailleurs, le projet prévoit aussi que le Roi fixera les critères applicables à la programmation du nombre de services ambulanciers compte tenu des besoins en matière d'aide médicale urgente.

Enfin, les normes d'agrément et les critères de programmation concerneront entre autres les véhicules que les services ambulanciers utilisent, ainsi que le nombre de lieux de départ.

Quant aux services ambulanciers de la région de Charleroi, qui ont déjà fait l'objet de plusieurs questions, ceux-ci devront bien entendu s'inscrire dans le cadre des critères de programmation. Mais, comme je l'ai annoncé pour la province de Flandre occidentale, une fois que les commissions provinciales auront terminé leurs travaux, nous verrons quels ajustements devront être apportés.

Je ne veux pas commencer à faire des promesses aux uns et aux autres et me retrouver finalement avec un nombre de demandes que je ne pourrai pas soutenir. Les situations qui réclament une adaptation seront prises en considération, mais cela se fera dans un cadre financièrement tenable pour l'ensemble du pays. Je ne veux pas m'engager au-delà.

04.04 Luc Goutry (CVP): Mevrouw de minister, ik dank u voor dit antwoord. Er is nog een vraag die ik niet schriftelijk had ingediend en waarop u bijgevolg niet hoeft te antwoorden. Voor wanneer voorziet u de afronding van het hele project, zeker ook inzake de MUG's? Dat is het belangrijkste wat men nu wil weten: wanneer zal dit definitief in de

plooi vallen?

04.05 Philippe Seghin (PRL FDF MCC): Madame la ministre, comme M. Goutry, j'aurais souhaité savoir quand arrivera sur la table ce projet sur la santé. En effet, on nous le promet depuis un certain temps et pourtant, il y a urgence en la matière.

D'autre part, pour ce qui est d'Euro-Samu, il est vrai que cette société est superbement équipée, qu'elle dispose d'un matériel remarquable. Depuis 1995, elle a tout essayé mais elle se heurte à chaque fois à une personne, l'inspecteur de l'hygiène, attaché au ministère de la Santé publique, qui estime que la couverture des besoins de la population dans ce secteur est assurée – ce que je ne crois pas – et va même beaucoup plus loin en disant parfois que "l'ouverture à l'agrément 100 de la société Euro-Samu pourrait, dans une certaine mesure, nuire aux intérêts financiers des services voisins". Ce sont des remarques que je ne puis accepter.

Il est clair qu'entre cet inspecteur et la société Euro-Samu, la corde est tendue à son maximum et je le regrette. Je souhaiterais qu'Euro-Samu puisse voir agréée sa demande de rencontrer l'inspecteur de l'hygiène autour d'une table et qu'ils envisagent ensemble la possibilité d'un arrangement, dans le cadre du projet de santé dont vous venez de nous parler. Je ne puis accepter cette politique de la porte fermée.

04.06 Magda Aelvoet, ministre: En ce qui concerne les délais, le dépôt de la loi est prévu au plus tard pour le mois de mai et pourrait même se faire au mois d'avril.

Je ne puis prendre aucun engagement sur les questions relatives au samu, qui dépendent d'un trop grand nombre d'acteurs locaux. Cependant, je suis disposée à demander que l'on analyse le problème de tensions entre l'inspecteur de la santé et Euro-Samu.

Sur le nombre de services à accorder, et à quelles régions, je ne dispose d'aucune information.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

05 Question de Mme Colette Burgeon à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "les difficultés d'application de l'arrêté royal du 23 mai 2000" (n° 4242)

05 Vraag van mevrouw Colette Burgeon aan de

minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "de moeilijkheden bij de uitvoering van het koninklijk besluit van 23 mei 2000" (nr. 4242)

05.01 **Colette Burgeon** (PS): Madame la présidente, madame la ministre, chers collègues, il me revient que de nombreux vétérinaires sont actuellement en plein désarroi parce qu'ils entrevoient les énormes difficultés qu'ils vont rencontrer pour l'application sur le terrain des mesures imposées par l'arrêté royal du 23 mai 2000. Celui-ci devrait entrer en vigueur le 1er avril prochain, mais les vétérinaires, tout en souscrivant à ses objectifs de traçabilité et de transparence, s'inquiètent de la somme de contraintes administratives qu'il impliquera.

En effet, cet arrêté va plus loin que l'arrêté du 19 avril 1993 déjà si peu observé dans son article 4 (tenue du registre) et impose plusieurs mesures supplémentaires qui seront difficiles à respecter, surtout pour les petits cabinets vétérinaires. Ainsi, les articles concernant l'acquisition et la détention d'un dépôt de médicaments imposent un bon de commande en deux exemplaires, un registre d'entrée et un exemplaire manuscrit ou électronique, un registre de sortie des médicaments et un exemplaire manuscrit ou électronique journalier, un bon d'administration et de fourniture en deux exemplaires manuscrits. Les articles concernant la prescription de médicaments par le médecin vétérinaire demandent un bon de prescription en trois volets manuscrits de couleur différente, où le prescripteur doit justifier son choix thérapeutique.

Je ne détaillerai pas ici toutes les mesures particulières exigées par les différents articles, mais en pleine ère de simplification administrative, on peut légitimement s'interroger sur la pertinence de toutes ces formalités.

Il faut encore ajouter à ces contraintes drastiques que les documents de prescription, les étiquettes ainsi que les documents d'administration et de fournitures ne seront délivrés que par les fédérations de lutte contre les maladies animales. Les imprimeries agréées perdraient par là le marché des vétérinaires. Ces documents sont bien sûr payants et le risque est grand de voir les frais administratifs être répercutés, tôt ou tard, sur les honoraires. Ce sont les clients à faibles revenus et les petits cabinets vétérinaires qui en seront probablement les premières victimes.

C'est pourquoi, madame la ministre, vous me permettez de vous poser les questions suivantes.

Est-ce que vos services ont prévenu à temps les principaux intéressés?

Quelle concertation avez-vous eue avec les vétérinaires? Pourquoi avoir chargé les fédérations de lutte contre les maladies animales de la réalisation et de la distribution des formulaires exigés, ainsi que la mise à jour de toutes les données concernant la livraison et la commande de ces documents? Comment les vétérinaires qui ne sont pas organisés en association professionnelle ont-ils été prévenus et informés?

Quelles mesures avez-vous déjà prises pour garantir le secret professionnel de ces vétérinaires en matière d'identification des animaux, de troubles constatés, d'indications portant sur la posologie, de durée du traitement?

Pourquoi ne pas faciliter la délivrance du médicament vétérinaire par le vétérinaire lui-même, alors qu'actuellement, seule la vigilance du pharmacien est garante du non-abus de prescription? Pourquoi privilégier les livraisons de médicaments par les bons de commande, alors qu'on pourrait le faire plus rapidement et plus efficacement par fax, par exemple, ou par d'autres moyens?

Enfin, n'estimez-vous pas que ces mesures drastiques pourraient être utilement allégées par des documents simplifiés? Une période probatoire de six mois ne vous semblerait-elle pas réaliste en la matière?

05.02 **Magda Aelvoet**, ministre: Madame la présidente, madame Burgeon, tout d'abord, je dois vous dire que les arrêtés des 10 avril 2000 et 23 mai 2000 qui prévoient des dispositions particulières ont été publiés en juillet et en août 2000, c'est-à-dire il y a plus de sept mois.

Les organisations représentatives – c'est-à-dire tant les organisations syndicales que les organisations vétérinaires – ont été associées à l'élaboration de ces dispositions particulières. Il s'agit d'un travail qui a duré plusieurs années. En outre, les revues professionnelles en ont largement fait écho. J'ai moi-même participé à une séance d'information à ce sujet à Bruges, qui a réuni 500 vétérinaires francophones et néerlandophones. Au cours de cette séance, certains participants ont même demandé d'aller encore plus loin, parce que la préoccupation centrale dans le domaine, c'est la transparence et la traçabilité.

Les fédérations de lutte contre les maladies animales ont été associées à la procédure parce qu'un des buts recherchés est justement le contrôle de la filière du médicament à usage vétérinaire. Il n'est en effet pas rare que l'on m'interroge au sujet des hormones en vue de savoir s'il y a suffisamment de contrôles ou sur qui fait quoi dans ce domaine.

Que fait-on pour déceler qui fait quoi?

Une certaine continuité dans la démarche est indispensable. Pour y parvenir, les documents sont numérotés et les services vétérinaires du ministère de l'Agriculture ont un contrôle sur les carnets de commandes. Il fallait passer par un enregistrement de cette numérotation dans une banque de données nationale et les fédérations de lutte couvrent l'ensemble du territoire; elles sont en lien avec la base de données Sanitel, dans laquelle sont enregistrés tous les vétérinaires. Elles semblent donc constituer un partenaire idéal.

Nul n'est censé ignorer la loi. C'est bien une des raisons pour lesquelles de nombreux vétérinaires adhèrent aux organisations professionnelles. Je crois même savoir que ceux qui ne cotisent pas reçoivent gracieusement les revues professionnelles. Nous n'avons pas de solution pour ceux qui ne les lisent pas.

En outre, depuis novembre 2000, les organisations représentatives de la profession vétérinaire, VDV et UPV, organisent dans toutes les provinces des réunions d'information pour tous les vétérinaires sur la nouvelle législation. C'est d'ailleurs pourquoi un report été décidé jusqu'au 1er avril afin que les tournées d'information puissent avoir lieu; ces réunions ont effectivement été tenues.

Troisième question: quelles mesures ont-elles été prises pour garantir le secret professionnel?

En matière de médecine vétérinaire, il n'y a pas de secret professionnel. L'évolution de la jurisprudence en matière médicale, comme en médecine humaine, va dans le sens d'une plus grande transparence accompagnée d'une obligation faite aux praticiens de communiquer et de pouvoir fournir la preuve que la communication a été claire. Cette obligation de communiquer s'applique entre le praticien et son client; les documents que le praticien remet à son client, imposés par les nouvelles législations, vont dans le sens de cette transparence.

Question 4: Pourquoi ne pas faciliter la délivrance

de médicaments?

En Belgique, la délivrance de médicaments vétérinaires est laissée à deux professions, et ce depuis longtemps, notamment aux pharmaciens qui doivent délivrer sur prescription du vétérinaire traitant, lequel engage sa responsabilité. La majorité écrasante des médicaments vétérinaires ne se délivre que sur prescription. La loi sur l'exercice de la médecine vétérinaire prévoit la possibilité de faire fixer, par un conseil scientifique, les règles de bonne pratique vétérinaire en matière de prescription et de fourniture de médicaments et la désignation de deux commissions régionales qui surveillent l'application de ces règles.

Nous ne voulons nullement empêcher de faciliter les choses. Alors, pourquoi ne pas permettre un envoi par fax? Parce qu'en ce moment, le fax est trop dangereux en termes de possibilités de fraude. C'est la profession même qui a demandé à travailler avec un système numéroté qui permette de voir les entrées et les sorties. Sans cela, nous ne disposons pas de traçabilité. A l'avenir, on travaillera par e-mail dans la mesure où l'on aura les mêmes facultés de contrôle réel. Nous n'excluons donc pas d'autres modes de transmission, à condition d'assurer pleinement la traçabilité et la crédibilité de la documentation. Un bon de commande, tout comme une prescription, doit porter la signature d'un vétérinaire. Il s'agit là d'un must.

Tant que les solutions juridiques n'admettront pas les signatures électroniques – on y travaille –, le bon de commande papier est actuellement le seul moyen valable.

Nous essayons de faire en sorte que l'e-mail puisse également être utilisé, grâce à la signature électronique.

En réponse à votre dernière question, j'estime que l'objectif de cette législation mérite que l'on s'y attache. Il y va de la sécurité alimentaire. Toute la profession vétérinaire est, selon moi, capable de se mobiliser pour mieux satisfaire le consommateur. A Bruges, j'ai eu l'honneur d'entendre les vétérinaires concernés. En général, les réactions ont été positives mais il a été demandé d'être le plus strict possible.

05.03 Colette Burgeon (PS): Madame la présidente, je remercie la ministre de sa réponse. Même si beaucoup de réunions se sont tenues, il faut accomplir les tâches administratives.

Je voulais surtout attirer votre attention sur les

vétérinaires qui s'occupent des animaux de compagnie. Vous vous êtes peut-être surtout penchée sur le cas des vétérinaires de ferme, mais le problème est différent pour les autres.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

06 **Vraag van mevrouw Magda De Meyer aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "het uitblijven van de uitvoeringsbesluiten bij de wet op de alternatieve geneeskunde" (nr. 4249)**

06 **Question de Mme Magda De Meyer à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "l'absence d'arrêtés d'exécution de la loi sur les médecines parallèles" (n° 4249)**

06.01 **Magda De Meyer (SP):** Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik meen dat mijn vraag eenvoudig is. De wet op de alternatieve geneeskunde dateert van april 1999. Wij wachten op de uitvoeringsbesluiten. Ik weet dat u daarmee bezig bent, want in antwoord op een vraag in juli 2000 zei u dat er inderdaad dringend nood was aan een regelgeving terzake om te zorgen voor de veiligheid en de betrouwbaarheid van de niet-conventionele praktijken, vermits veel mensen beroep doen op deze geneeswijzen en er erg tevreden over zijn. Kwaliteitsbewaking is echter nodig om het veld te zuiveren van kwakzalvers. Ondertussen is de wet bijna twee jaren oud. We hebben nog altijd geen uitvoeringsbesluiten gezien. Naar verluidt zou er eind maart een bijeenkomst zijn van de Hoge Raad. Daarom heb ik de volgende vragen.

Hoever staat het met de uitvoeringsbesluiten? Hoe zit het met de criteria voor de erkenning van beroepsorganisaties, met de opstelling van het kadaster voor alternatieve praktijken, de samenstelling van de paritaire commissie en de kamer die de erkenning moet regelen en de operationaliteit van dat alles op het terrein?

06.02 **Minister Magda Aelvoet:** Mevrouw de voorzitter, mevrouw De Meyer, ik kan op uw vragen kort antwoorden. In de loop van 2000 is er in de eerste plaats gewerkt aan het koninklijk besluit dat de vaststelling van de criteria voor de erkenning van de beroepsverenigingen regelt. Daarmee waren we klaar net voor de vakantie. Dat moest dan nog worden overgezonden aan de Raad van State, wat ook gebeurd is. Wij hebben in februari een voorlopig advies gekregen van de auditeur die zich over dit dossier gebogen heeft. Er is dan ook contact geweest tussen de door mij

aangeduide ambtenaar en die auditeur. Het definitieve advies hebben wij momenteel nog niet gekregen. Wij telefoneren daarvoor twee keer per week.

Wij hebben de Hoge Raad van Geneesheren-specialisten en Huisartsen tegen 23 maart eerstkomend om een advies gevraagd over het geheel van de niet-conventionele praktijken. Eenmaal de criteria voor de erkenning van de beroepsverenigingen gekend zijn, zullen wij moeten beginnen met het vormen van onder andere de kamers. Daarvoor is de medewerking vereist van, enerzijds, de dan hopelijk erkende verenigingen van de alternatieve geneeswijzen en, anderzijds, de participatie van universiteiten en mensen die de klassieke geneeskunde beoefenen. We zijn met dat proces al begonnen om op die manier hopelijk al een duidelijker zicht te hebben op de medewerking waarop we zullen kunnen rekenen. In dat proces kan de ene stap pas na de andere worden gezet. Uiteraard hebben we de koninklijke besluiten inhoudelijk al voorbereid. Men kan echter niet een volgend koninklijk besluit aan de Raad van State voorleggen vooraleer het voorgaande in uitvoering is gesteld. Dat speelt ons veel parten. Ik ben daarover eigenlijk niet gelukkig.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

07 **Vraag van de heer Koen Bultinck aan de vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie over "zijn uitspraken over de verhoging van het bestaansminimum met 10%" (nr. 4213)**

07 **Question de M. Koen Bultinck au vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Economie sociale sur "les déclarations du ministre concernant l'augmentation de 10% du revenu minimum d'existence" (n° 4213)**

07.01 **Koen Bultinck (VLAAMS BLOK):** Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, men kan er niet omheen dat een belangrijke groep personen arm is in de strikte betekenis van het woord en dat daarnaast ook een grote groep personen in bestaansonzekerheid leeft.

Uit de cijfers terzake voor Vlaanderen blijkt dat grosso modo 5% van de bevolking arm is en bijna 20% als bestaansonzeker wordt beschouwd, dus die het sociaal leefminimum niet bereiken.

Tot op heden werd bepaald dat vanaf 2002 het bestaansminimum met 4% zou stijgen. Via het indienen van een wetsvoorstel kondigde Agalev aan dat het bestaansminimum uiteindelijk met 10% zou moeten stijgen.

U verdedigde de stelling, mijnheer de minister, dat tegen het einde van de legislatuur alle lage inkomens met 10% zouden moeten stijgen. Dat verklaarde u ook ten aanzien van Welzijnszorg en het ACW.

Mijnheer de minister, bestaat er reeds een consensus omtrent de verhoging van 10% van het bestaansminimum? Zo ja, binnen welke termijn zal dit worden gerealiseerd?

Voorts, mijnheer de minister, kondigde u een wetsontwerp aan tot herziening van het bestaansminimum. Welnu, ik had graag geweten of de welvaartvastheid van de bestaansminima hierin zal worden vastgelegd.

07.02 Minister **Johan Vande Lanotte**: Mevrouw de voorzitter, collega's, in het kader van het Belgisch actieplan armoede dat tijdens de periode september-oktober werd vastgelegd, werd beslist een aantal uitkeringen te verhogen; de uitkeringen voor gehandicapten zouden tweemaal telkens met 2% verhogen, zijnde in juli 2001 en in januari 2002 en het bestaansminimum zou in eenmaal verhogen, te weten in januari 2002.

Hiermee komen wij tegemoet aan het principe dat wij in 2000 en 2001 vooral middelen besteden aan de activering en in 2002 overgaan tot de verhogingen.

In hetzelfde actieplan wordt bepaald dat het onze bedoeling was op termijn de armoede te halveren. Het is evident dat te dien einde een verhoging van het bestaansminimum met 4% onvoldoende was. Er werd met de coalitiepartners evenwel niet gediscussieerd over het feit dat een verhoging van 10% zou moeten worden uitgevoerd. Uit de gegevens terzake blijkt echter dat een dergelijke verhoging vereist is wil men de armoede zien dalen.

Tijdens de regeringsbesprekingen werd wel aangehouden dat de verhoging zou worden doorgevoerd. Er wordt rekening gehouden met de mogelijkheden die zullen ontstaan door een daling van de bestaansminimumtrekkers. Ook die mogelijkheden kunnen dan worden aangewend. Het aantal bestaansminimumtrekkers zal in de loop van de komende weken via onze eerste monitoring worden gepresenteerd.

De vluchtelingenproblematiek staat hiervan thans gedeeltelijk los; de gegevens in dat verband zullen eveneens worden bekendgemaakt.

Ik bereid terzake een wetsontwerp voor. De discussies binnen de task force zijn aan de gang en ook de universitaire wereld werd hiervoor uitgenodigd.

Het is mijn bedoeling het principe van het bestaansminimum te wijzigen, in die zin dat het recht op een bestaansminimum een afgeleid recht is, maar niet een oorspronkelijk recht. Iedereen heeft recht op maatschappelijke integratie, maar niet op een uitkering. Trouwens, het lost niets op ervoor te zorgen dat een achttienjarige recht heeft op een uitkering te geven; hij heeft wel recht op integratie. In die zin willen wij de wet fundamenteel wijzigen.

Wat de hoegrootheid van de uitkeringen betreft is het mijn bedoeling een mechanisme te hanteren waarbij uiteraard reeds in een verhoging van 4% wordt voorzien en de mogelijkheid geeft om de verhoging in de toekomst door te trekken tot 10%. Het is aan de Koning de ingangsdatum te bepalen en in de wet moet de einddatum worden vastgelegd. Ik kan mij echter voorstellen dat dit nog een aantal discussies zal vergen.

Uiteraard zijn wij in onze discussie ook gebonden aan de budgettaire ruimte.

Er zijn ook een aantal voorstellen geweest, waarin men over heel lage sommen spreekt, maar dat klopt niet. Men zal toch moeten weten wie het gaat betalen; de OCMW's, de federale overheid of de twee samen? In het voorstel van de heer Wauters, bijvoorbeeld, betalen de OCMW's de helft. Ik weet niet of dat de bedoeling is.

Als men het bestaansminimum verhoogt, moet men ook andere uitkeringen verhogen. Dat is nogal evident. Een aantal uitkeringen op het niveau van het bestaansminimum zijn in de berekening niet opgenomen. Dat moet ook gebeuren. Die berekening zijn we nu aan het maken. We hebben mevrouw Cantillon gevraagd om een aantal berekeningen te maken. We zullen dus perfect kunnen uitleggen hoeveel een verhoging met 1% onder de bepaalde hypothesen kost.

Dat was nu niet nodig voor de verhoging met 4% omdat die kwam na een aantal andere aanpassingen, zoals de verhoging van het gewaarborgd inkomen of van de uitkering voor de

gehandicapten en nadat we een aantal aanpassingen in de werkloosheid hadden doorgevoerd. De verhoging die we op 1 januari 2002 zullen doorvoeren, is relatief netto te berekenen, want ze heeft geen grote impact op andere uitkeringen. Verhogingen die daar bovenop komen, kosten veel meer omdat men ook de andere uitkeringen mee omhoog moet trekken. Dat is een kwestie van jaren. Kan het op één, twee of drie jaar? Dat is afhankelijk van de budgettaire ruimte en de juiste berekening. Zolang ik dat niet weet, heb ik geen zin om hier een uitspraak over de juiste periode te doen. Ik moet eerst weten hoeveel dat juist zal kosten.

De doelstelling is gebaseerd op een studie die duidelijk maakt dat er een grote kloof is met de welvaartsstijging. Dat is een objectief gegeven.

07.03 Koen Bultinck (VLAAMS BLOK): Mijnheer de minister, als lid van de oppositie betreur ik een beetje dat binnen de meerderheid nog geen consensus is gevonden. We zullen nog een beetje geduld moeten oefenen voor het strikte tijds kader.

07.04 Minister Johan Vande Lanotte: Tot nu toe heeft niemand gezegd dat hij niet akkoord gaat.

07.05 Koen Bultinck (VLAAMS BLOK): Dat is duidelijk. Dat is ook een vaststelling. U hebt als minister van Maatschappelijke Integratie en Begroting soms twee petjes op. U werd inderdaad niet tegengesproken. Daaruit kunnen we misschien afleiden dat er toch een groei naar consensus is.

We blijven vanuit onze hoek een strikt tijds kader vragen. Ik stel ook vast dat u nog op zoek bent naar de budgettaire ruimte om dit in concreto te gaan omzetten. We moeten ook akte nemen van het feit dat het Antwerpse OCMW een aantal kritische opmerkingen heeft gemaakt. We komen in een zeer gevoelige discussie terecht.

Het Vlaams Blok is altijd vragende partij geweest om die hulpinkomens op te trekken en u zult zeker onze steun krijgen voor de belangrijke wijziging die u aankondigt.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

De **voorzitter:** Mijnheer Bultinck, in afspraak met mevrouw Creyf krijgt u nu het woord voor uw vraag over de opening van het asielcentrum te Westende.

08 Vraag van de heer Koen Bultinck aan de

vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie over "de opening van een asielcentrum te Westende (Middelkerke)" (nr. 4261)

08 Question de M. Koen Bultinck au vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Economie sociale sur "l'ouverture d'un centre d'accueil pour candidats réfugiés à Westende (Middelkerke)" (n° 4261)

08.01 Koen Bultinck (VLAAMS BLOK): Mevrouw de voorzitter, vooraf wil ik mevrouw Creyf danken voor haar toestemming mijn twee vragen aansluitend te stellen, omdat ik nog naar een andere vergadering moet.

Mijnheer de minister, het zal u niet verwonderen dat ik als toegewijd parlementslid uit de omgeving van Westende nog even terugkom op de opening van het asielzoekerscentrum Zon en Zee te Westende. Wij hebben daar een aantal concrete vragen over.

Via de media hebben we kennis genomen van het protocolakkoord dat u vrijdag laatstleden sloot tussen de gemeente Middelkerke en uw eigen diensten. Zit in dat akkoord nog meer dan wat wij al uit de persberichten en de Belga-berichten hebben kunnen afleiden?

Mijn tweede vraag is meer politiek gekruid. De overheid gaat er prat op dat, zeker wat de statistieken betreft, het aantal kandidaat-asielzoekers daalt. Wat is dan nog de beweegreden of de directe noodzaak om een bijkomend asielcentrum te Westende te openen?

Ten derde, zoekt de burgemeester van Middelkerke een verklaring voor het feit dat hij zijn houding in dit dossier vrij drastisch heeft gewijzigd. Hij verklaart dat hij zijn houding wijzigde omdat er ook een afspraak zou zijn tussen u beiden: een aantal "Middelkerkse dossiers" zou gezamenlijk worden gedeblokkeerd. Om welke dossiers gaat het?

Als het actiecomité Westende ten slotte alsnog juridisch gelijk zou halen, wat zal dan uw houding zijn?

08.02 Minister Johan Vande Lanotte: Mevrouw de voorzitter, collega's, ik zal eerst de inhoudelijke punten kort overlopen.

Ten eerste, is er het punt over het onderwijs in het centrum. Ten tweede, is er het inbouwen van

opvang van vijftig niet-begeleide minderjarigen binnen de globale quota. Ten derde, komt er een ervaringsproject waarbij scholen op tachtig tot honderd plaatsen een bezoek kunnen brengen. Dit zogenaamde sociale toerisme blijft behouden. Ten vierde, wat de quota betreft, zal men tegen eind augustus tot maximum 300 gaan en daarna tot maximum 600. Oorspronkelijk was het 750, maar het inbouwen van de school kost ons een honderdtal plaatsen. We ruilen dus een stuk van de capaciteit in tegen scholen. Ten vijfde, door de aankoopbonnen zorgen wij voor een degelijk middagmaal, maar moeten de bewoners er zelf voor instaan. De infrastructuur laat dat toe. In het Klein kasteeltje heeft men ermee geëxperimenteerd en de resultaten zijn positief. Ten zesde, is er een bepaling over de sportinfrastructuur. Wij hebben die niet nodig en ze zal dan ook ter beschikking van buurtbewoners, verenigingen en scholen worden gesteld. Ten zevende, de regeling van het badgesysteem is geëxpliciteerd. Men moet rekening houden met het gemeentelijk budget, zoals dat ook in andere centra is. Het was oorspronkelijk 7,5, terwijl het eigenlijk maar 6 mocht zijn, maar bij wijze van kleine geste hebben we het zo gelaten. Ten achtste is er het punt over de informatie; ten negende dat over de aanspreekpersoon en ten tiende dat over de gehele begeleiding.

Wij beschikken op dit ogenblik over iets meer dan 1.800 vrije plaatsen. Wij komen van een goede 2.000 en wij zien een daling van ongeveer 50 per week. Dat cijfer zal vlugger beginnen dalen, omdat nog een vijfhonderdtal mensen onder het vorige regime leven, omdat zij reeds voor januari 2001 naar het OCMW gingen. Over deze mensen meende men op een bepaald ogenblik te weten dat zij allemaal op één dag in het land zouden worden verspreid. Er zijn er nog altijd vijfhonderd, we hebben dat dus langzaamaan gedaan. De VBSG heeft groot misbaar gemaakt over het feit dat wij iedereen tegelijkertijd weg wilden. Nu, bijna drie maanden later, zijn er van de 3.000 ongeveer 2.000 weg. 500 zijn er nog. Een aantal mensen zal wegens medische redenen moeten blijven. Wij gaan er dus van uit dat het cijfer van 50 per week nog wel zal stijgen.

Wij zijn van mening dat we extra-capaciteit kunnen gebruiken. Dit is een systeem dat geleidelijk aan groeit. Er zijn mensen die niet kunnen worden teruggewezen, zoals zieken, omdat ze afkomstig zijn van een land zonder terugleidingsclausule. Ik denk dat we dus erg voorzichtig moeten zijn. Wij hebben nu een totale capaciteit van 9.000 plaatsen. 6.000 daarvan zijn

federaal en 3.000 worden door lokale opvanginitiatieven opgenomen. Deze lokale opvanginitiatieven groeien nog. Veel OCMW's zijn erin geïnteresseerd en willen dit doen, ook omdat ze dan voor de rest veel minder mensen krijgen. Volgens onze berekening zullen we zeker het geplande programma kunnen uitvoeren. Wat private instellingen betreft, moet nog een aantal initiatieven worden genomen.

Ik wil er zeker van zijn dat we bij een flux – dat kan altijd gebeuren – niet met het excuus moeten afkomen dat we dat niet hadden voorzien en dat we de mensen moeten doorsturen naar de OCMW's. Om dat te vermijden, hebben wij in de opvangplaatsen een buffer nodig van een 1.500 tot 2.000 plaatsen. Wij zijn er dus nog niet van overtuigd dat wij nu plots de luxe zouden kennen dat wij bepaalde opvangcentra niet langer nodig zullen hebben.

De rechtszaak kan de komst van het centrum niet voorkomen, maar kan er alleen voor zorgen dat we een vergunning moeten vragen. Vlaams Minister Van Mechelen heeft al gezegd dat er geen enkel bezwaar is voor het verlenen van deze vergunning. Zijn administratie heeft ook gezegd dat een vergunning niet nodig is.

Wat de afspraken met het gemeentebestuur betreft, zult u weten dat ik de gewoonte heb om regionale dossiers sterk te bepleiten. Dat zal voor Middelkerke niet anders zijn. Natuurlijk wordt het er niet gemakkelijker op met een bestuur dat voortdurend juridische discussies opent. Zodra de juridische discussie zal zijn afgehandeld, zullen wij trachten zo goed mogelijk samen te werken, zoals wij dat met alle gemeentebesturen doen, of de SP er nu deel van uitmaakt of niet. Wij behandelen Middelkerke niet anders dan andere gemeenten. Door heel de juridische procedure is een samenwerking op dit ogenblik de facto onmogelijk. Men kan onmogelijk de ene dag vriendschappelijk samenwerken en de andere dag voor de rechtbank een discussie voeren.

08.03 Koen Bultinck (VLAAMS BLOK): Mevrouw de voorzitter, beleefdheidshalve dank ik de minister voor zijn antwoord, al stel ik vast dat hij geen concrete dossiers uit Middelkerke aanhaalt.

Het zal u niet verbazen, mijnheer de minister, dat wij principieel van mening zullen blijven verschillen omtrent de opvang van deze categorie kandidaat-asielzoekers.

Voorts moet mij het volgende van het hart. Vorige

week dinsdag had ik het genoeg, voor het actiecomité, ter plaatse deel te nemen aan een paneldebat. Welnu, gezien hoe de overheid pronkt met het dalend aantal kandidaat-asielzoekers koesterde men hier en daar de hoop dat het centrum in Westende zijn vorige bestemming van vakantieoord zou terugkrijgen. Vrijdagnamiddag evenwel kreeg men een koude douche toen bleek dat het protocolakkoord gesloten was.

Naar verluidt – die geruchten werden verspreid via de buurtbewoners en via de pers – spelen in dit dossier twee vooraanstaande advocaten die u wellicht niet onbekend zijn, een cruciale rol. Het gaat om meester Bart Bronders die de Staat verdedigt in het dossier met betrekking tot Westende en toevallig ook SP-schepen in Oostende is en meester Johan Desseyn, gewezen kabinetsmedewerker en schepen van Financiën in Middelkerke. Vermits bovendien geweten is dat Johan Desseyn zich beroepshalve binnenkort zal aansluiten bij het advocatenkantoor van Bart Bronders, rijst de vraag naar eventuele belangenvermenging. Momenteel wordt deze vraag overigens open en bloot gesteld.

08.04 Minister **Johan Vande Lanotte**: Hier is geen sprake van belangenvermenging. De heer Desseyn heeft altijd verklaard een voorstander te zijn van het asielcentrum, zonder meer. Hij heeft zijn standpunt nooit verzwegen en dat hij zich binnenkort beroepshalve al dan niet vervoegt bij het advocatenkantoor van de heer Bronders heeft hiermee niets te maken.

De heer Desseyn werkte ooit in een vluchtelingen-kamp in Ethiopië en men mag van hem niet verwachten tegen de oprichting van dergelijke asielcentra te zijn in een luxueus land zoals het onze, te meer daar hij in Ethiopië meehielp aan de opbouw ervan.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

09 Vraag van mevrouw **Simonne Creyf** aan de vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie over "de OCMW-steun voor mensen met een lopend regularisatiedossier in het kader van een officieel opleidingsproject" (nr. 4216)

09 Question de Mme **Simonne Creyf** au vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Economie sociale sur "l'octroi d'une aide par le CPAS à des personnes dont la procédure de régularisation est en cours pour un projet de formation

officiel" (n° 4216)

09.01 **Simonne Creyf** (CVP): Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, om OCMW-steun te krijgen, moet men natuurlijk aan een aantal voorwaarden voldoen. De bedoeling van die voorwaarden is ervoor te zorgen dat die steun terechtkomt bij de mensen die hem het meest nodig hebben. Het is uiteraard de bedoeling om de zwaksten te beschermen. Door het feit dat men een aantal voorwaarden soms vrij rigide moet bepalen, vallen een aantal categorieën mensen, die soms ook behoeftig zijn, uit de boot.

Mensen die in een regularisatieprocedure zitten, krijgen geen OCMW-steun. Ik zou willen voorstellen om mensen in een regularisatieprocedure, die een opleidingscontract hebben en in een officieel erkend opleidingsproject zijn ingeschakeld, toch OCMW-steun te verlenen. Dat kan via de erkende opleidingsinstellingen, zoals het BGDA, de VDAB, enzovoort.

Het volgen van een opleiding is voor deze mensen natuurlijk een heel goede zaak. Heel vaak hebben zij geen opleiding, waardoor deze kans hen zeker dienstig kan zijn, wat nadien ook hun lot is en of ze al of niet geregulariseerd worden. Met een opleiding op zak is men beter gewapend voor de toekomst.

Wie een opleiding volgt, verzaakt aan een inkomen. Men kan ook gaan werken; in het zwart of officieel. Wie een opleiding volgt, werkt niet en heeft bijgevolg ook geen inkomen. Dit is een drempel, die een aantal mensen ervan weerhoudt om een opleiding te volgen. Dit remt ernstig af.

Ik denk dat er een win-winsituatie zou kunnen ontstaan als men OCMW-steun zou geven aan mensen in een erkend opleidingsproject. Mochten deze mensen OCMW-steun krijgen, dan zouden misschien meer mensen een opleiding volgen, wat ten goede komt aan de betrokkenen zelf en ook aan de arbeidsmarkt, bijvoorbeeld in Brussel, waar een zeer hoge vraag is naar technisch geschoold personeel in de bouw, de transportsector, enzovoort. Wie na een opleiding werk vindt, zou, bijvoorbeeld, ook een deel van die OCMW-steun kunnen terugbetalen, wat ook voor het OCMW een goede zaak zou kunnen zijn.

Dit betekent dus dat, als men dit doet, er een situatie zou kunnen ontstaan waar iedereen beter van wordt.

Mijnheer de minister, ik verwijs ook naar het feit

dat de regularisatieprocedure eventueel zal worden verlengd. Bent u bereid te onderzoeken of er OCMW-steun kan worden verleend aan mensen met een lopend regularisatiedossier tijdens een officieel traject naar werk?

09.02 Minister **Johan Vande Lanotte**: Mevrouw de voorzitter, collega's, een dergelijke OCMW-steun is technisch mogelijk. Het OCMW maakt zelf zijn keuzes. U weet dat ik altijd veel steun krijg van sociaal geëngageerden op voorwaarde dat zij niet moeten betalen. Ik stel vast dat heel wat OCMW's terecht bijkomende steun geven aan Belgen. Als het bijkomende steun aan vluchtelingen betreft, is het OCMW alleen bereid deze te verlenen op voorwaarde dat de federale staat betaalt. De reden van deze handelwijze ontsnapt me. De cijfers inzake maatschappelijke hulp aan Belgen zijn aanzienlijk. Ik vind dit goed. Ik herhaal echter dat dit voor vreemdelingen blijkbaar anders ligt en de OCMW's enkel bereid zijn bijkomende steun te verlenen op voorwaarde dat de federale overheid betaalt.

De federale overheid heeft ervoor geopteerd om mensen in een regularisatieprocedure zo goed als mogelijk te helpen in hun zoektocht naar werk. Dit betekent dat, in afwijking van de bestaande regels, mensen die een regularisatieaanvraag hebben ingediend een arbeidsvergunning krijgen. De voorbije maanden heeft dit aanleiding gegeven tot een relatief hoog aantal arbeidsvergunningen. De gewesten hebben heel wat arbeidsvergunningen afgeleverd aan mensen in een regularisatieprocedure. Bovendien opent de programmawet van 2 januari 2001 de mogelijkheid om mensen in een regularisatieprocedure die over een arbeidsvergunning beschikken, te laten genieten van de verschillende tewerkstellingsprogramma's. Op die manier wordt hun aanwerving ondersteund.

De acht koninklijke besluiten inzake de tewerkstellingsprogramma's moeten worden uitgevaardigd. Dit werk is quasi afgerond. We gaan ervan uit dat deze koninklijke besluiten binnenkort gepubliceerd zullen worden. Het openstellen van de arbeidsmarkt en de ondersteuning van de betrokkenen om in de arbeidsmarkt te treden zijn de meest directe middelen om tijdelijk steun te verlenen. We mogen niet uit het oog verliezen dat deze mensen zich in een tijdelijke situatie bevinden. Ofwel worden ze geregulariseerd ofwel niet. In beide gevallen verkeren ze in een volkomen andere situatie. Het komt er niet op aan hen snel een opleiding te geven maar hen zo snel mogelijk aan

werk te helpen zodat ze misschien kunnen blijven werken als ze geregulariseerd worden.

Ik herhaal dat het het OCMW volkomen vrij staat een opleiding te helpen betalen. De wet staat de federale regering echter niet toe deze kosten terug te betalen.

09.03 **Simonne Creyf** (CVP): Mijnheer de minister, u kaatst de bal terug naar de OCMW's, want u zegt dat u wettelijk gezien niet kan terugbetalen. Mijn vraag is echter om de wet te wijzigen en ervoor te zorgen dat de OCMW's die bereid zijn tussen te komen, de uitgaven bij de overheid kunnen recupereren. U beseft toch ook wat de financiële situatie van de OCMW's is! Vragen dat zij de kosten terzake bijkomend ten laste nemen, is hen voor extra problemen plaatsen. Bovendien moeten zij, als ze de kosten op de overheid wensen te verhalen, tegen de eigen overheid procederen.

Vandaar mijn vraag of de federale overheid geen mogelijkheid ziet om de desbetreffende wet te wijzigen, zodat degenen die een regularisatieaanvraag hebben gedaan, in een opleidingstraject zitten en dus minder inkomsten hebben, een uitkering via het OCMW kunnen ontvangen.

Het is waar dat er een aantal positieve beslissingen genomen werden om zulke personen aan het werk te helpen. Maar het is ook waar dat wie een betere opleiding heeft genoten, meer kans op de arbeidsmarkt maakt. Er zijn terzake ook heel wat opleidingen, maar sommige kandidaten willen wel een opleiding volgen, maar doen het niet, omdat ze dan geen inkomen hebben en anderen doen het wel, maar komen dan terecht in een bijzonder moeilijke financiële situatie. Mijn vraag was niet wat de OCMW's kunnen, maar wat u als overheid kan.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

De openbare commissievergadering wordt gesloten om 12.31 uur.

La réunion publique de commission est levée à 12.31 heures.

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

BEKNOPT VERSLAG

COMPTE RENDU ANALYTIQUE

COMMISSIE VOOR DE VOLKSGEZONDHEID, HET
LEEFMILIEU EN DE MAATSCHAPPELIJKE
HERNIEUWING

COMMISSION DE LA SANTÉ PUBLIQUE, DE
L'ENVIRONNEMENT ET DU RENOUVEAU DE LA
SOCIÉTÉ

dinsdag

20-03-2001

10:00 uur

mardi

20-03-2001

10:00 heures

INHOUD

Vraag van de heer Yves Leterme tot de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "de afhandeling van de schadevergoedingen van de dioxinecrisis - luik Volksgezondheid" (nr. 4198)

Sprekers: **Yves Leterme**, voorzitter van de CVP-fractie, **Magda Aelvoet**, minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu

Vraag van mevrouw Maggie De Block tot de minister van Consumentenzaken Volksgezondheid en Leefmilieu over "de MUG erkenning regio Oostkust" (nr. 4200)

Sprekers: **Maggie De Block**, **Magda Aelvoet**, minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu

Interpellatie van de heer Claude Eerdekens tot de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "het reglementeren van de rituele slachtingen ter gelegenheid van het islamitische offerfeest" (nr. 736).

Sprekers: **Claude Eerdekens**, voorzitter van de PS-fractie, **Magda Aelvoet**, minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu, **Jef Valkeniers**, **Magda De Meyer**, **Hubert Brouns**

Moties

Samengevoegde mondelinge vragen van
- de heer Luc Goutry aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "de dringende geneeskundige hulpverlening" (nr. 4229)
- de heer Philippe Seghin aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "de dringende medische hulp" (nr. 3242)

Sprekers: **Luc Goutry**, **Philippe Seghin**, **Magda Aelvoet**, minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu

Mondelinge vraag van mevrouw Colette Burgeon aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "de moeilijkheden bij de uitvoering van het koninklijk besluit van 23 mei 2000" (nr. 4242)

Sprekers: **Colette Burgeon**, **Magda Aelvoet**, minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu

Vraag van mevrouw Magda De Meyer tot de minister van Consumentenzaken,

SOMMAIRE

Question de M. Yves Leterme à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "le règlement des dossiers d'indemnisation relatifs à la crise de la dioxine - volet Santé publique" (n° 4198)

Orateurs: **Yves Leterme**, président du groupe CVP, **Magda Aelvoet**, ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement

Question de Mme Maggie De Block à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "la reconnaissance d'un service GUM dans la région de la Côte est" (n° 4200)

Orateurs: **Maggie De Block**, **Magda Aelvoet**, ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement

Interpellation de M. Claude Eerdekens à la ministre de la Protection de la consommation de la Santé publique et de l'Environnement sur "l'organisation des abattages rituels de la fête islamique du sacrifice" (n° 736).

Orateurs: **Claude Eerdekens**, président du groupe PS, **Magda Aelvoet**, ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement, **Jef Valkeniers**, **Magda De Meyer**, **Hubert Brouns**

Motions

Questions orales jointes de
- M. Luc Goutry à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "l'aide médicale urgente" (n° 4229)
- M. Philippe Seghin à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "l'aide médicale urgente" (n° 3242)

Orateurs: **Luc Goutry**, **Philippe Seghin**, **Magda Aelvoet**, ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement

Question orale de Mme Colette Burgeon à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "les difficultés d'application de l'arrêté royal du 23 mai 2000" (n° 4242)

Orateurs: **Colette Burgeon**, **Magda Aelvoet**, ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement

Question de Mme Magda De Meyer à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé

Volksgezondheid en Leefmilieu over "het uitblijven van de uitvoeringsbesluiten bij de wet op de alternatieve geneeskunde" (nr. 4249)

Sprekers: **Magda De Meyer, Magda Aelvoet**, minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu

publique et de l'Environnement sur "l'absence d'arrêtés d'exécution de la loi sur les médecines parallèles". (n° 4249)

Orateurs: **Magda De Meyer, Magda Aelvoet**, ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement

Vraag van de heer Koen Bultinck tot de vice-eerste minister en minister van Begroting Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie over "zijn uitspraken over de verhoging van het bestaansminimum met 10%" (nr. 4213)

Sprekers: **Koen Bultinck, Johan Vande Lanotte**, vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie

12 Question de M. Koen Bultinck au vice-premier ministre et ministre du Budget de l'Intégration sociale et de l'Economie sociale sur "les déclarations du ministre concernant l'augmentation de 10% du revenu minimum d'existence". (n° 4213)

Orateurs: **Koen Bultinck, Johan Vande Lanotte**, vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Économie sociale

Mondelinge vraag van de heer Koen Bultinck aan de vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie over "de opening van een asielcentrum te Westende (Middelkerke)" (nr. 4261)

Sprekers: **Koen Bultinck, Johan Vande Lanotte**, vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie

14 Question orale de M. Koen Bultinck au vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Économie sociale sur "l'ouverture d'un centre d'accueil pour candidats réfugiés à Westende (Middelkerke)" (n° 4261)

Orateurs: **Koen Bultinck, Johan Vande Lanotte**, vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Économie sociale

Vraag van mevrouw Simonne Creyf tot de vice-eerste minister en minister van Begroting Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie over "de OCMW-steun voor mensen met een lopend regularisatiedossier in het kader van een officieel opleidingsproject" (nr. 4216)

Sprekers: **Simonne Creyf, Johan Vande Lanotte**, vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie

15 Question de Mme Simonne Creyf au vice-premier ministre et ministre du Budget de l'Intégration sociale et de l'Economie sociale sur "l'octroi d'une aide par le CPAS à des personnes dont la procédure de régularisation est en cours pour un projet de formation officiel" (n° 4216)

Orateurs: **Simonne Creyf, Johan Vande Lanotte**, vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Économie sociale

COMMISSIE VOOR DE
VOLKSGEZONDHEID, HET
LEEFMILIEU EN DE
MAATSCHAPPELIJKE
HERNIEUWING

van

DINSDAG 20 MAART 2001

10:00 uur

COMMISSION DE LA SANTÉ
PUBLIQUE, DE
L'ENVIRONNEMENT ET DU
RENOUVEAU DE LA SOCIÉTÉ

du

MARDI 20 MARS 2001

10:00 heures

De vergadering wordt geopend om 10.14 uur door mevrouw Yolande Avontroodt, voorzitter.

La séance est ouverte à 10.14 heures par Mme Yolande Avontroodt, présidente.

01 Vraag van de heer Yves Leterme tot de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "de afhandeling van de schadevergoedingen van de dioxinecrisis - luik Volksgezondheid" (nr. 4198)

01 Question de M. Yves Leterme à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "le règlement des dossiers d'indemnisation relatifs à la crise de la dioxine - volet Santé publique" (n° 4198)

01.01 Yves Leterme (CVP): De vergoeding van de niet-landbouwbedrijven na de dioxinecrisis blijkt moeizaam te verlopen. Einde november 2000 was 4,1 miljard frank betaald, ongeveer 25 procent van het verwachte totaal. Voor de vergoeding van vernietigde producten was 10,2 miljard frank uitgetrokken. Einde november was één vijfde daarvan besteed. Voor de operationele kosten was oorspronkelijk 6,2 miljard frank ter beschikking gesteld. Daarvan was einde november een derde uitbetaald. Omdat het om niet-gesplitste kredieten gaat, is een aparte begrotingsruimte nodig om in 2001 uitgaven te kunnen doen.

01.01 Yves Leterme (CVP): L'indemnisation des entreprises non agricoles à la suite de la crise de la dioxine semble donner lieu à des difficultés. Fin novembre 2000, 4,1 milliards de francs avaient été versés, soit 25 pour cent du total prévu. Fin novembre toujours, un cinquième seulement des 10,2 milliards de francs dégagés pour l'indemnisation des produits détruits et un tiers seulement des 6,2 milliards de francs prévus pour les frais opérationnels avaient été versés. S'agissant de crédits non dissociés, un cavalier budgétaire distinct est nécessaire pour pouvoir effectuer des dépenses en 2001.

Hoeveel werd er tot einde 2000 uitbetaald met betrekking tot de operationele kosten en de vernietigingskosten, in binnen- en buitenland? Wat is in 2001 al vergoed? Is er een begrotingsruimte? Hoe komt het dat de kostenraming nu lager is dan oorspronkelijk? Wat is de oorzaak van de vertraging van de uitbetaling? Hoeveel personeelsleden werken daaraan?

Quels montants avaient été versés fin 2000 en ce qui concerne les frais opérationnels et les frais de destruction, à l'intérieur et à l'extérieur du pays? Quelles indemnités ont déjà été versées en 2001? Un cavalier budgétaire a-t-il été prévu? Pourquoi l'évaluation des coûts est-elle inférieure aux chiffres cités initialement? Quelle est la cause de ces retards de paiement? Combien de membres du personnel ont été affectés aux tâches liées au versement de ces indemnités?

01.02 Minister Magda Aelvoet (Nederlands): Voor producten, bewaring en transport werden in 2000 voor het binnenland beslissingen genomen voor

01.02 Magda Aelvoet, ministre (en néerlandais): En ce qui concerne les produits, le stockage et le transport, les décisions prises en 2000

een bedrag van 3,45 miljard frank, voor het buitenland ging het om 339,5 miljoen. Daarvan werd 3,02 miljard frank effectief uitbetaald. Voor vernietiging werd 1,74 miljard betaald, voor laboratoriumonderzoeken 288,5 miljoen. Elke uitgekeerde vergoeding vergt een ministeriële beslissing.

In 2001 werden voor het binnenland tot 22 februari voor 182,1 miljoen vergoedingen uitbetaald. Over 230,5 miljoen frank werd een beslissing genomen. Voor het buitenland werd 63,2 miljoen frank uitbetaald.

Voor de vernietigingskosten vond een laatste inspectie plaats om alles te inventariseren. Voor de laboratoriumonderzoeken werden in 2001 33.880 frank betaald voor het binnenland, 19,9 miljoen voor het buitenland.

Het totale bedrag dat in 2001 beschikbaar is, bedraagt 2,7 miljard. Daarvoor werd een begrotingsruimte in de begrotingswet 2001 opgenomen.

De ramingen gebeurden op basis van de gevraagde vergoedingen, de werkelijke uitgaven liggen lager.

Tegen de zomer zou alles afgesloten moeten zijn.

De raming van 16 miljard werd opgemaakt aan het einde van de dioxinecrisis. Bij de controle en de behandeling van de dossiers bleek er een groot verschil te bestaan tussen de gevraagde vergoeding en de bewezen schade. De ingediende dossiers konden bovendien ruim worden uitgedund: alleen effectief bewezen schade kan vergoed worden. Ten slotte bleek bij laboratoriumonderzoek dat vele in beslag genomen diepgevroren goederen absoluut niet besmet waren door dioxine en zij dus opnieuw op de markt konden worden gebracht. Hier hoefde dus geen schadevergoeding te worden uitbetaald.

De controles van de Eetwareninspectie waren zeer arbeidsintensief en complex. Dat verklaart waarom de dossiers zo lang aansleepten. Bovendien was een voortdurende samenwerking met Economische Zaken nodig. De lange tijdsspanne voor de afhandeling van de dossiers heeft geen verband met een gering aantal aangestelde ambtenaren, zoals soms beweerd wordt.

01.03 Yves Leterme (CVP): Ik stel dus vast dat we niet met 16 miljard zullen eindigen, maar met 7 à 8 miljard. Dat is goed nieuws voor de

représentaient un montant de 3,45 milliards de francs pour le territoire national et de 339,5 millions pour l'étranger. 3,02 millions ont été effectivement versés. Une somme de 1,74 milliards a été payée pour la destruction et de 288,5 millions l'ont été pour les analyses en laboratoires. Chaque indemnité allouée nécessite une décision ministérielle.

Jusqu'au 22 février 2001, 182,1 millions d'indemnités ont été versés pour le territoire national. Une décision a été prise pour 230,5 millions. Pour l'étranger, 63,2 millions de francs ont été versés.

En ce qui concerne les frais de destruction, il a été procédé à une dernière inspection en vue de l'établissement d'un inventaire complet. Pour les analyses en laboratoires, 33.880 francs ont été payés en 2001 pour le territoire national et 19,9 millions pour l'étranger.

Le montant total disponible en 2001 est de 2,7 milliards. Une marge budgétaire a été prévue à cette fin dans la loi budgétaire 2001.

Les estimations ont été effectuées sur la base des indemnités réclamées, les dépenses effectives étant inférieures.

Tout devrait être clôturé pour l'été.

L'estimation de 16 milliards a été établie à l'issue de la crise de la dioxine. Lors du contrôle et du traitement des dossiers, il semblait exister une grande différence entre l'indemnité réclamée et le préjudice établi. Les dossiers introduits ont, en outre, pu être élagués : seul le préjudice réellement prouvé peut être indemnisé. Enfin, il est apparu lors des analyses en laboratoires que de nombreux produits congelés saisis n'étaient absolument pas contaminés par la dioxine et pouvaient donc être remis sur le marché. Il n'y avait donc pas lieu de verser d'indemnisation.

Les contrôles effectués par l'Inspection des denrées alimentaires ont exigé une main-d'œuvre importante et étaient très complexes. Ceci explique pourquoi les dossiers ont traîné si longtemps. De plus, une collaboration constante avec les Affaires économiques était nécessaire. La longueur du traitement des dossiers n'est pas liée à la modicité du nombre de fonctionnaires désignés, comme on le prétend parfois.

01.03 Yves Leterme (CVP): Je constate donc que nous ne nous clôturerons pas à 16 milliards mais à un montant de l'ordre de 7 à 8 milliards. C'est une

belastingbetaler. Men heeft zijn tijd genomen om dossiers te onderzoeken, waardoor pogingen tot fraude konden worden verijdeld. Een pluim dus voor de inspecteurs en voor het Rekenhof.

01.04 Minister **Magda Aelvoet** (*Nederlands*): Volksvertegenwoordigers zetten vrij geregeld aan tot spoed bij de behandeling van een regionaal dossier, terwijl een zorgvuldige afhandeling tijd vergt.

01.05 **Yves Leterme** (CVP): Ik hoop dat dit niet *ad hominem* bedoeld is...

Het incident is gesloten.

02 **Vraag van mevrouw Maggie De Block tot de minister van Consumentenzaken Volksgezondheid en Leefmilieu over "de MUG erkenning regio Oostkust" (nr. 4200)**

02.01 **Maggie De Block** (VLD): West-Vlaanderen heeft thans acht erkende MUG-functies. De regio Brugge heeft één erkende MUG-dienst, die ook interventies uitvoert aan de oostkust. Hiervoor wordt samengewerkt met de twee MUG-équipes van Knokke en Blankenberge. De erkenning van de MUG's is afhankelijk van het aantal inwoners in de regio, maar voor de kust wordt daarbij veel te weinig rekening gehouden met de aanwezige toeristen en met het feit dat er een sterk verouderde bevolking leeft. De Brugse dienst is overbelast in de regio oostkust. De équipes van Knokke en Blankenberge springen bij. De interventietijd van de MUG-Brugge kan in het toeristisch seizoen soms oplopen tot een uur voor de regio Knokke. Die van de MUG-équipes Knokke en Blankenberge bedraagt vijf minuten.

Kunnen die twee équipes als MUG-dienst voor de oostkust worden erkend?

02.02 Minister **Magda Aelvoet** (*Nederlands*): De procedure tot erkenning van de MUG-diensten gaat uit van een programmatie per provincie. In West-Vlaanderen gaat men ervan uit dat acht MUG-diensten zullen worden erkend, terwijl er thans twaalf functioneren. Het is echter duidelijk dat de hele last van het kusttoerisme niet alleen op de MUG-Brugge kan worden afgewenteld. Brugge vraagt in een voorlopig rapport dan ook een afwijking voor West-Vlaanderen. We moeten de West-Vlaamse puzzel in zijn geheel oplossen. Er zal daar wel degelijk iets moeten worden beslist.

bonne nouvelle pour le contribuable. On a pris son temps pour examiner les dossiers, ce qui a permis de déjouer les tentatives de fraude. C'est tout à l'honneur des inspecteurs et de la Cour des comptes.

01.04 **Magda Aelvoet**, ministre (*en néerlandais*): Des membres de la Chambre me poussent régulièrement à hâter le traitement d'un dossier régional, alors qu'un traitement minutieux exige du temps.

01.05 **Yves Leterme** (CVP): J'espère que ce n'est pas une attaque personnelle...

L'incident est clos.

02 **Question de Mme Maggie De Block à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "la reconnaissance d'un service GUM dans la région de la Côte est" (n° 4200)**

02.01 **Maggie De Block** (VLD): La Flandre occidentale dispose actuellement de huit fonctions GUM reconnues. La région de Bruges dispose d'un seul service GUM, qui intervient également dans la région de la côte est, en collaboration avec les équipes GUM de Knokke et de Blankenberge. La reconnaissance des GUM dépend du nombre d'habitants de la région mais dans le cas de la côte, il est trop peu tenu compte de la présence des touristes et du fait que la moyenne d'âge de la population qui y vit est élevée. Le service de Bruges est dès lors surchargé dans la région de la côte est. Les équipes de Knokke et de Blankenberge lui prêtent assistance mais pendant la saison touristique il faut parfois au GUM de Bruges une demi-heure pour se rendre en intervention dans la région de Knokke. Le délai d'intervention des MUG de Knokke et de Blankenberge n'est quant à lui que de cinq minutes.

Ces deux équipes pourraient-elles être reconnues comme services GUM pour la côte est ?

02.02 **Magda Aelvoet**, ministre (*en néerlandais*): La procédure de reconnaissance des services GUM est basée sur une programmation par province. Huit centres seraient reconnus en Flandre occidentale alors qu'il y en a douze actuellement. Il est cependant clair que le service GUM de Bruges ne peut faire face seul à la situation pendant la saison touristique. Dans un rapport provisoire, Bruges demande une dérogation pour la Flandre occidentale. Nous devons examiner la situation de la Flandre occidentale dans son ensemble. Il faudra certes que des décisions soient prises.

02.03 Maggie De Block (VLD): Ik ben blij dat de minister het probleem erkent.

Het incident is gesloten.

03 Interpellatie van de heer Claude Eerdekens tot de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "het reglementeren van de rituele slachtingen ter gelegenheid van het islamitische offerfeest" (nr. 736).

03.01 Claude Eerdekens (PS): De gemeenten ontvingen recentelijk een ministeriële circulaire betreffende de rituele slachtingen. Ik verhuul u niet dat die circulaire mij heeft geïrriteerd. Ik meen dat het principe van "de beslisser betaalt" moet worden toegepast, zoniet worden de gemeenten gewoonweg uitgeperst.

De gemeenten gaan nu al gebukt onder een heleboel beslissingen die op andere beleidsniveaus worden genomen, bijvoorbeeld op het stuk van de belastinghervorming, de liberalisering van de elektriciteitsmarkt of de politiehervorming, en het moet nu maar eens gedaan zijn met die verwerpelijke gewoonte om zijn geweten te sussen door anderen voor de kosten van die beslissingen te doen opdraaien.

Ook de dreigende ondertoon van de circulaire kan ik geenszins appreciëren.

Er moeten zeker maatregelen worden getroffen ter bescherming van de volksgezondheid, maar de circulaire bepaalt dat de gemeenten tijdelijk zelf voor het slachten instaan en ook de kosten zelf dragen.

Volgens uw circulaire zijn de gemeenten ook bevoegd voor de diergeneeskundige controles. In de erkende slachthuizen kan probleemloos een aparte ruimte worden voorbehouden voor rituele slachtingen. Als er geen beroep kan worden gedaan op een erkend slachthuis, moet de gemeente volgens u instaan voor het ophalen van het dierlijk afval. Dat verbaast me, want het verwijderen van dat afval kost al gauw 4.000 à 5.000 BEF per ton, wat zwaar drukt op de gemeentebegroting.

Met het oog op een hygiënisch verloop van de hele operatie zouden de gemeenten bovendien de federale inspectie erbij moeten betrekken, en dienovereenkomstig betalen, wat de kosten alleen maar doet toenemen.

02.03 Maggie De Block (VLD): Je suis contente de voir que la ministre reconnaît l'existence de ce problème.

L'incident est clos.

03 Interpellation de M. Claude Eerdekens à la ministre de la Protection de la consommation de la Santé publique et de l'Environnement sur "l'organisation des abattages rituels de la fête islamique du sacrifice" (n° 736).

03.01 Claude Eerdekens (PS) : Une circulaire ministérielle relative aux abattages rituels vient de parvenir aux communes. Je ne vous cacherais pas que cette circulaire m'a agacé. J'estime que le principe de décideur-payeur doit être d'application sous peine de voir les communes exsangues.

A l'heure où ces dernières ont à souffrir des multiples décisions prises à d'autres niveaux de pouvoir en matière, notamment, de réforme fiscale, de libéralisation du marché de l'électricité ou de réforme des polices, il est temps de mettre fin à la détestable habitude de se donner bonne conscience en faisant payer ses décisions par d'autres.

Je n'apprécie pas non plus le ton comminatoire de cette circulaire.

Certes, des mesures de santé publique doivent être prises, mais il est prévu par cette circulaire que les communes réalisent des abattages momentanés à leur entière charge.

Selon votre circulaire, les contrôles vétérinaires relèvent aussi de l'autorité communale. Dans les abattoirs agréés, il n'y a aucun problème à réserver un espace aux abattages rituels. Mais quand, en l'absence de ces abattoirs, vous dites que la collecte des déchets d'animaux doit être effectuée par la commune, je m'étonne, car l'évacuation des déchets coûte de 4.000 à 5.000 francs la tonne, ce qui représente une charge importante pour les communes.

En vue du déroulement hygiénique des opérations, les communes devraient, de surcroît, demander le concours payant de l'Inspection fédérale, ce qui ne fait qu'augmenter les charges qu'elles doivent assumer.

Een dergelijke circulaire is onuitvoerbaar. Als de federale staat de gemeenten taken toevertrouwt, moet de staat daar ook de verantwoordelijkheid voor op zich nemen. Ik vraag u dan ook het nodige te doen opdat de staat zijn verplichtingen niet zou afwentelen op de gemeenten.

Dit is een principekwestie, en mijn fractie, steeds wakend over de belangen van de gemeenten, zal teksten die dergelijke verplichtingen inhouden voor de gemeenten voortaan niet meer goedkeuren.

03.02 Minister **Magda Aelvoet** (*Frans*) : De circulaire neemt de bewoordingen over van een circulaire van 1997. De gemeenten en het Brussels Gewest hebben daarover gebakkeleid omdat de heer Gosuin het beu was om op te draaien voor het gebrek aan verantwoordelijkheidszin waarvan de gemeenten blijk geven met betrekking tot de afvalverwerking. Naar aanleiding daarvan werd ik ertoe genoodzaakt de gemeenten aan hun verplichtingen terzake te herinneren. Het enige verschil tussen die circulaire en die van 1997 betreft het vervoer van dieren. Dat geschiedt immers vaak onder onaanvaardbare omstandigheden, zoals tijdens het Offerfeest blijkt.

Wij hebben dus het aspect vervoer van dat dossier gewijzigd. Zoals ik al heb gezegd, hebben wij voor de rest alleen een oude omzendbrief overgenomen. Wij nemen nu contact op met alle betrokkenen opdat die slachtingen vanaf volgend jaar in de beste omstandigheden verlopen.

Ten slotte sta ik erop te preciseren dat het voor de gemeentelijke begrotingen in de meeste gevallen om een neutrale operatie gaat vermits de kosten aan de personen die de slachtingen aanvroegen, werden aangerekend.

03.03 **Claude Eerdekens** (PS): Het is niet omdat een slechte circulaire beschikbaar is dat zij moet worden overgenomen.

U heeft nog tien maanden om een nieuwe circulaire voor te bereiden waarin zou worden bepaald dat die kosten op de federale begroting of de begroting van de Gemeenschappen worden ingeschreven. De gemeenten zullen niet aanvaarden dat u hen met die kosten opzadelt, aangezien zij terzake geen opdracht hebben.

Zij die de dieren voor de rituele slachtingen aanvoeren, moeten voor de kosten van de slachting opdraaien. Het betreft hier een taak voor de Gewesten. Het zou onaanvaardbaar zijn de

Une telle circulaire est inapplicable. Si l'Etat fédéral sollicite les communes, il doit en assumer les responsabilités. Je vous demande donc de ne pas décharger l'Etat fédéral de ses obligations en les reportant sur les communes.

C'est une question de principe et mon groupe, très attentif aux droits des communes, refusera de voter dorénavant des textes comportant de telles obligations imposées à ces dernières.

03.02 **Magda Aelvoet**, ministre (*en français*): La circulaire reprend les termes d'une directive de 1997. Une confrontation a opposé les communes et la Région bruxelloise, parce que M. Gosuin en avait assez de subir le manque de responsabilité des communes en matière de déchets. Suite à cela, j'ai été amenée à rappeler à ces dernières leurs devoirs.

La seule différence entre cette circulaire et celle de 1997 porte sur le transport des animaux. Il est souvent effectué dans des conditions inacceptables, comme on peut l'observer lors de la fête de l'Aïd.

Nous avons donc modifié l'aspect « transport » de cette problématique. Tout le reste, je l'ai déjà dit, ne constitue que la reprise d'une ancienne circulaire. Nous reprenons actuellement contact avec toutes les personnes concernées pour que ces abattages se passent dans les meilleures conditions à partir de l'année prochaine.

Enfin, je tiens à préciser que dans la plupart des cas, il s'agit d'une opération neutre pour les budgets communaux, dans la mesure où les frais étaient imputés aux personnes qui demandaient ces abattages.

03.03 **Claude Eerdekens** (PS): Ce n'est pas parce qu'une mauvaise circulaire préexistait qu'il faut la reproduire.

Il vous reste dix mois pour préparer une nouvelle circulaire qui mettrait ces frais à la charge du budget fédéral ou des Communautés. Si vous mettez ce budget sur le dos des communes, elles ne l'accepteront pas car elles n'ont pas de mission en cette matière.

C'est à ceux qui amènent les animaux pour les abattages rituels d'en payer les frais. Il s'agit là d'une mission régionale. L'organisation d'abattoirs provisoires avec un personnel spécialisé est une

gemeenten voor de organisatie van tijdelijke slachthuizen met gespecialiseerd personeel te doen instaan. Bovendien kunnen de gemeenten die taak niet aan.

Te Ciney zou een regeling met het lokale slachthuis tot de mogelijkheden behoren, maar er zijn geen moslims. In andere gemeenten zonder slachthuis wonen daarentegen wel veel moslims.

De enige oplossing bestaat erin de erkende slachthuizen te verplichten voor de rituele slachtingen in te staan.

03.04 Jef Valkeniers (VLD): Ook ik stelde reeds vragen over deze problematiek. Ik ken persoonlijk iemand die recent veel investeerde in zijn slachthuis in het Brusselse om te kunnen worden erkend voor de slachtingen bij het islamitisch Offerfeest. De laatste jaren zijn er al te veel verhalen over rituele slachtingen in de badkamer en over slachtafval verspreid op de stoep. GAIA heeft dit nooit gefilmd!

03.05 Minister Magda Aelvoet (Nederlands): De Brusselse minister Gosuin besliste geen afvalcontainers meer te plaatsen omdat het plaatsen van die containers volgens GAIA de erkenning inhoudt dat er mag afgeweken worden van de wet.

03.06 Jef Valkeniers (VLD): Beelden van het slachten heeft GAIA wel niet gefilmd.

Om als slachthuis erkend te worden moet men miljoenen investeren. Een slachthuis erkend voor islamitische slachtingen zou het hele jaar moeten kunnen slachten. De reglementering moet worden aangepast.

03.07 Magda De Meyer (SP): De rondzendbrief is niet toepasbaar. Ik hoop dat er tegen het volgende Offerfeest een wettelijke regeling is. Waarom mag een gewone thuisvlachting wel en een rituele slachting niet? In Oost-Vlaanderen volgt 80 procent van de gemeenten de circulaire niet. Ze kost gewoon te veel. Een regeling moet realistisch zijn. Ik pleit ervoor om alles via de officiële slachthuizen te laten gebeuren.

03.08 Hubert Brouns (CVP): Mevrouw De Meyer is negatief ten aanzien van de gemeenten. In Limburg is er wel een perfecte samenwerking tussen sommige gemeenten en de islamitische gemeenschap, wat echter niet betekent dat er geen

mission impossible et inacceptable pour les communes.

A Ciney, il serait possible de s'arranger avec l'abattoir local, mais il n'y a pas de musulmans. Par contre, il y a beaucoup de musulmans dans des communes dépourvues d'abattoirs.

La seule solution est d'imposer aux abattoirs agréés de prendre en charge les abattages rituels.

03.04 Jef Valkeniers (VLD): Moi aussi, j'ai déjà posé à la ministre des questions concernant ce problème. Je connais personnellement quelqu'un qui a investi récemment beaucoup d'argent dans son abattoir situé dans la région bruxelloise pour obtenir l'agrément l'autorisant à procéder à des abattages rituels pour la fête islamique du sacrifice. Ces dernières années, on a beaucoup entendu parler d'abattages rituels dans des salles de bains et d'abats éparpillés sur le trottoir. Mais ça, Gaia ne l'a jamais filmé!

03.05 Magda Aelvoet , ministre (en néerlandais): M. Gosuin, le ministre bruxellois, a décidé de ne plus placer de conteneurs à déchets parce que, selon Gaia, en installant ces conteneurs, on admet implicitement qu'on peut déroger à la loi.

03.06 Jef Valkeniers (VLD): Mais Gaia n'a pas filmé ces abattages !

Ceux qui veulent voir leur abattoir agréé doivent investir des millions. Un abattoir agréé pour procéder à des abattages islamiques devrait pouvoir abattre des animaux toute l'année. A cette fin, il convient d'adapter la loi.

03.07 Magda De Meyer (SP): La circulaire n'est pas applicable. J'espère que des dispositions légales seront adoptées avant la prochaine fête du sacrifice. Pourquoi autorise-t-on les abattages ordinaires à domicile et n'autorise-t-on pas les abattages rituels ? En Flandre-Orientale, 80 % des communes n'appliquent pas la circulaire pour la raison bien simple que son application serait trop coûteuse. Le règlement que nous élaborerons devra être réaliste. Je suis partisane de l'obligation de passer par les abattoirs officiels.

03.08 Hubert Brouns (CVP): Mme De Meyer se montre négative vis-à-vis des communes. Dans le Limbourg, il y a une collaboration parfaite entre certaines communes et la communauté islamique, ce qui ne signifie cependant pas qu'une

wettelijke regeling nodig is.

03.09 Minister **Magda Aelvoet** (*Nederlands*): Sinds 1988 zijn alle rituele slachtingen verboden door een Europese richtlijn, die in Belgisch recht werd omgezet. Wat de thuislachtingen betreft: deze bleven in een bepaalde mate aanvaard, onder grote druk van bepaalde groepen. Ik werk momenteel wel aan een ontwerp om de thuislachting van herkauwers voor iedereen te verbieden.

De beweerde totale onhaalbaarheid van de bestaande circulaire is onterecht. Talrijke gemeenten werken al jarenlang regelingen uit in overeenstemming met die circulaire.

(*Frans*) Men kan de islamitische gemeenschap om een financiële bijdrage vragen. De overheid mag immers niet als enige opdraaien voor de kosten die met die slachtingen gepaard gaan.

Rituele slachtingen geschieden op de dag zelf van het Offerfeest en de grote slachthuizen van Brussel zijn niet in staat die bijkomende vraag te verwerken. In Gent en Antwerpen is er geen enkel probleem, maar dat geldt niet voor Brussel. Ik wil bijdragen tot een verbetering van het systeem.

Moties

Tot besluit van deze bespreking werd volgende motie ingediend.

Een motie van aanbeveling werd ingediend door mevrouw Magda De Meyer en de heren Claude Eerdekens, Philippe Seghin en Jef Valkeniers en luidt als volgt:

“De Kamer,

gehoord de interpellatie van de heer Claude Eerdekens
en het antwoord van de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu,

verzoekt de regering de volledige financiële en administratieve verantwoordelijkheid op zich te nemen van de beslissingen die met recht en reden op het stuk van de rituele slachtingen dienen te worden genomen.”

Over de motie zal later worden gestemd.

De bespreking is gesloten.

réglementation légale ne soit pas nécessaire.

03.09 **Magda Aelvoet**, ministre (*en néerlandais*): Depuis 1988, tous les abattages rituels sont interdits par une directive européenne qui a été transposée en droit belge. En ce qui concerne les abattages à domicile, il restent tolérés dans une certaine mesure, sous la pression importante de certains groupes. Je prépare actuellement un projet visant à interdire totalement l'abattage de ruminants à domicile.

Il est faux de prétendre que la circulaire actuelle est totalement irréaliste: de nombreuses communes élaborent des réglementations depuis des années, conformément à cette circulaire.

(*En français*) On peut demander à la communauté islamique une participation financière. Les abattages ne doivent pas peser uniquement sur les budgets publics.

L'abattage rituel se pratique le jour même de l'Aïd et les grands abattoirs de Bruxelles ne sont pas capables d'assumer cette demande supplémentaire. A Gand ou Anvers, il n'y a eu aucun problème, ce qui n'est pas le cas à Bruxelles. Je veux participer à l'amélioration du système.

Motions

En conclusion de cette discussion la motion suivante a été déposée.

Une motion de recommandation a été déposée par Mme Magda De Meyer et MM. Claude Eerdekens, Philippe Seghin et Jef Valkeniers et est libellée comme suit:

“La Chambre,

ayant entendu l'interpellation de M. Claude Eerdekens
et la réponse de la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement,

demande au gouvernement d'assumer toute la responsabilité financière et administrative des décisions qu'il peut légitimement prendre en matière d'abattages rituels.”

Le vote sur la motion aura lieu ultérieurement.

La discussion est clos.

04 Samengevoegde mondelinge vragen van

- de heer Luc Goutry aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "de dringende geneeskundige hulpverlening" (nr. 4229)

- de heer Philippe Seghin aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "de dringende medische hulp" (nr. 3242)

04.01 Luc Goutry (CVP): Uit het antwoord aan mevrouw De Block bleek dat de minister aandacht heeft voor onze regio.

Bij het begrotingsdebat in december kondigde de minister maatregelen aan op het vlak van de dringende geneeskundige hulpverlening. De Nationale Raad voor Dringende Hulpverlening zou worden uitgebreid met een aantal werkgroepen en hij zou daarvoor ook meer middelen krijgen. Is dat ondertussen gebeurd? Wanneer komt er een uitspraak? Wat doen de werkgroepen?

04.02 Philippe Seghin (PRL FDF MCC): De hervorming van de dringende medische hulpverlening was al in oktober aangekondigd.

Wat is de huidige stand van zaken? Welke richting gaat men ermee uit?

Wordt de procedure voor de toekenning van de erkenning als dienst-100 aan de ambulancediensten versneld?

In de streek van Charleroi zijn er maar acht ambulances erkend, en die zijn dan nog slecht verdeeld ook, want Courcelles, Pont-à-Celles of Les Bons Villers worden maar karig bedeeled.

Een particulier ambulancebedrijf heeft zich nu in de streek gevestigd, en is geheel geoutilleerd om in alle zones efficiënt te kunnen ingrijpen. Denkt u dat dat bedrijf erkend kan worden als dienst-100?

04.03 Minister Magda Aelvoet (Nederlands): Er is enige verwarring over de zes werkgroepen. In het kader van de hervorming van de civiele bescherming werden die werkgroepen opgericht. De zesde werkgroep beraadt zich over de samenwerking met Volksgezondheid.

In de Nationale Raad wordt hard gewerkt aan een aantal dossiers, onder meer de werking van de hulpcentrales "100". Een federaal referentiecentrum werd opgericht.

Het KB van 2 april 1965 zal worden gewijzigd om de belangen van de patiënten beter te beschermen. De anonimiteit van de patiënten komt soms in het

04 Questions orales jointes de

- M. Luc Goutry à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "l'aide médicale urgente" (n° 4229)

- M. Philippe Seghin à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "l'aide médicale urgente" (n° 3242)

04.01 Luc Goutry (CVP): La réponse que la ministre a apportée à Mme De Blok montre qu'elle s'intéresse à notre région.

Lors du débat budgétaire de décembre, la ministre a annoncé des mesures concernant l'aide médicale urgente. Plusieurs groupes de travail seraient adjoints au Conseil national de l'aide urgente qui obtiendrait, dès lors, davantage de moyens. Ces mesures ont-elles entretemps été mises en œuvre? Quand une décision sera-t-elle prise? Que font les groupes de travail?

04.02 Philippe Seghin (PRL FDF MCC): En octobre, la réforme de l'aide médicale urgente avait été annoncée.

Où en est-elle? Vers quelles voies s'oriente-t-elle?

L'obtention de l'agrément 100 par les sociétés d'ambulances sera-t-elle accélérée?

Dans la région de Charleroi, il n'y a que huit ambulances agréées et elles sont mal réparties car elles couvrent peu Courcelles, Pont-à-Celles ou Les Bons Villers.

Une société d'ambulances privée s'est implantée dans la région et dispose de tous les moyens pour être efficace dans toutes les zones. Pensez-vous qu'elle pourra obtenir l'agrément 100?

04.03 Magda Aelvoet, ministre (en néerlandais): Il règne une certaine confusion au sujet des six groupes de travail. Ces groupes de travail ont été constitués dans le cadre de la réforme de la protection civile. Le sixième groupe de travail se penche sur la coopération avec la Santé publique.

Au Conseil national, on travaille beaucoup sur une série de dossiers dont celui du fonctionnement des centraux « 100 ». Un centre de référence fédéral a été constitué.

L'arrêté royal du 12 avril 1965 sera modifié afin de mieux préserver les droits du patient. L'anonymat des patients est parfois mis en péril lorsque l'on

gedrang als de hulpdiensten worden opgeroepen.

appelle les services de secours.

De werkgroep van de diensten "100" werkt aan normen voor de spoedgevallendiensten.

Le groupe de travail en charge des services « 100 » travaille à l'élaboration de normes pour les services d'urgences.

In de gezondheidswet, die binnenkort wordt ingediend, hebben drie elementen betrekking op de dringende medische hulpverlening: de erkenning en programmering van de ambulances "100", de betere omschrijving van de bevoegdheid van de gezondheidsinspecteurs en de regels ter bestraffing van overtredingen bij het uitrukken van de ambulances.

Dans la projet de loi relatif à la santé qui sera bientôt déposé, trois éléments ont trait à l'aide médicale urgente: la reconnaissance et la programmation des ambulances « 100 », une meilleure définition des compétences des inspecteurs et les règles relatives aux sanctions pour les infractions lors de la sortie des ambulances.

Volgende week is er ook overleg met de Belgische Vereniging van Steden en Gemeenten om tot een praktische samenwerking te komen met burgemeesters en brandweercommandanten.

La semaine prochaine, il y aura aussi une concertation avec l'Union des villes et communes belges afin d'aboutir à une collaboration concrète avec les bourgmestres et les commandants des pompiers.

(Frans) Een wetsontwerp tot wijziging van de wet van 1964 betreffende de dringende medische hulp zal binnenkort in het kader van de gezondheidswet worden ingediend.

(En français): Un projet de loi modifiant la loi de 1964 relative à l'aide médicale urgente sera déposé bientôt, dans le cadre de la loi sur la santé.

Krachtens de bepalingen van dat ontwerp zullen de ambulances door de minister van Volksgezondheid worden erkend.

Il prévoit que les ambulances seront agréées par le ministre de la Santé publique. Le Roi fixera les normes d'agrément et les critères de programmation.

De Koning zal de erkenningsnormen en de programmatiecriteria vaststellen. De erkenningsnormen en de programmatiecriteria hebben betrekking op de gebruikte voertuigen en het aantal vertrekplaatsen.

Les normes d'agrément et les critères de programmation concernent les véhicules et le nombre de lieux de départ.

Wat Charleroi betreft, zal men, zodra de provinciale commissies hun werkzaamheden zullen hebben afgerond, nagaan welke wijzigingen moeten worden aangebracht.

Pour ce qui est de Charleroi, une fois que les commissions provinciales auront terminé leurs travaux, on verra quelles sont les modifications à apporter.

Die situaties die een aanpassing vereisen zullen in aanmerking worden genomen binnen de grenzen van wat voor de federale overheid budgettair aanvaardbaar is.

Les situations réclamant une adaptation seront prises en considération, dans les limites budgétairement acceptables pour l'Etat fédéral.

04.04 Luc Goutry (CVP): Wat is de timing voor het hele project en voor de MUG's?

04.04 Luc Goutry (CVP): Quel est le calendrier fixé pour l'ensemble du projet et pour les GUM ?

04.06 04.05 Philippe Seghin (PRL FDF MCC): Er wordt met ongeduld naar het wetsontwerp inzake gezondheid uitgekeken. Eurosamu, het particuliere ambulancebedrijf waarover ik het had, is heel goed uitgerust. Sinds 1995 weigert de gezondheidsinspectie van het ministerie het bedrijf te erkennen, omdat al aan de regionale behoeften is voldaan. De inspectie zou beter met het bedrijf in dialoog gaan in plaats van elk contact te weigeren.

04.06 04.05 Philippe Seghin (PRL FDF MCC): Le projet de loi sur la santé est attendu avec impatience.

La société d'ambulances privée dont j'ai parlé, Eurosamu, est très bien équipée. Depuis 1995, elle se heurte au refus d'agrément de l'inspecteur d'hygiène du ministère, qui estime que les besoins de la région sont satisfaits.

Je souhaiterais que la société susmentionnée puisse dialoguer avec lui plutôt que de se trouver face à une porte close.

Minister **Magda Aelvoet (Nederlands):** De tekst zal

misschien nog in april - uiterlijk mei - worden ingediend.

Wat de conclusies betreffende de MUD en dergelijk betreft, kan ik niets beloven aangezien er te veel lokale actoren in het spel zijn en ik niet over de timing beschik.

Het incident is gesloten.

05 Mondelinge vraag van mevrouw Colette Burgeon aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "de moeilijkheden bij de uitvoering van het koninklijk besluit van 23 mei 2000" (nr. 4242)

05.01 Colette Burgeon (PS): Nu de toepassing van het koninklijk besluit van 23 mei 2000 niet meer vanaf is, maken vele dierenartsen die de doelstellingen inzake traceerbaarheid en doorzichtigheid steunen, zich toch zorgen over de talrijke administratieve verplichtingen die dat besluit meebrengt. Het koninklijk besluit legt immers inzake het verwerven en houden van een geneesmiddelendepot een aantal verplichtingen op die vooral kleine veeartsenpraktijken moeilijk kunnen nakomen.

Andere verplichtingen betreffen het voorschrijven zelf van de geneesmiddelen maar ook de documenten voor het voorschrijven, toedienen en leveren. Die laatste worden alleen door de federaties ter bestrijding van de dierenziekten tegen betaling overhandigd.

Die kosten zullen vroeg of laat tot een verhoging van de erelonen leiden, wat vooral de cliënten met een beperkt inkomen en de kleine veterinaire praktijken zal treffen.

Is de informatie tijdig verspreid? Gebeurde dit na overleg met de veeartsen?

Waarom heeft men de federaties ter bestrijding van de dierenziekten met het beheer van de formulieren en documenten belast?

Welke maatregelen nam u al om het beroepsgeheim van deze veeartsen te waarborgen?

Waarom wordt het verstrekken van geneesmiddelen door de veearts zelf niet vereenvoudigd?

Waarom wordt de aflevering van met een bon bestelde geneesmiddelen geprivilegieerd, terwijl andere bestaande middelen sneller en efficiënter zijn.

Magda Aelvoet, ministre (en néerlandais): Le dépôt de ce texte aura lieu, au plus tard, en mai et peut-être encore en avril.

En ce qui concerne les conclusions relatives au SAMU... etc..., je ne puis m'engager car il y a trop d'acteurs locaux et je ne dispose pas du timing.

L'incident est clos.

05 Question orale de Mme Colette Burgeon à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "les difficultés d'application de l'arrêté royal du 23 mai 2000" (n° 4242)

05.01 Colette Burgeon (PS) : De nombreux vétérinaires, à l'approche de l'application sur le terrain de l'arrêté royal du 23 mai 2000 et, tout en souscrivant aux objectifs de traçabilité et de transparence, s'inquiètent des multiples contraintes administratives qu'il impliquera.

Il impose effectivement plusieurs mesures, concernant l'acquisition et la détention d'un dépôt de médicaments, difficiles à respecter, surtout pour les petits cabinets vétérinaires.

D'autres contraintes concernent la prescription de médicaments proprement dite, mais aussi les documents de prescription, d'administration, de fournitures. Ces derniers ne seront délivrés - contre paiement - que par les fédérations de lutte contre les maladies animales.

Ces coûts se répercuteront tôt ou tard sur les honoraires pénalisant les clients à faible revenu et les petits cabinets vétérinaires.

L'information a-t-elle été diffusée à temps ? Après concertation avec les vétérinaires ?

Pourquoi avoir chargé les fédérations de lutte contre les maladies animales de la gestion des formulaires et documents ?

Quelles mesures avez-vous déjà prises pour garantir le secret professionnel de ces vétérinaires ?

Pourquoi ne pas faciliter la délivrance du médicament par le vétérinaire lui-même ?

Pourquoi privilégier les livraisons de médicaments par bons de commande, alors que d'autres moyens plus rapides et efficaces existent ?

Kunnen die drastische maatregelen niet worden vereenvoudigd? Een proefperiode van zes maanden zou terzake realistisch zijn.

05.02 Minister **Magda Aelvoet** (*Frans*): De besluiten van 10 april en 23 mei 2000 die praktische bepalingen betreffen, zijn in juli en augustus 2000 gepubliceerd. Dat is zeven maanden geleden.

De representatieve organisaties werden bij de uitwerking van die bepalingen betrokken.

Zo nam ik in Brugge deel aan een vergadering van 500 veeartsen die zich terzake konden uitspreken en doorzichtigheid en taceerbaarheid eisten. Een van onze doelstellingen bestaat erin het distributiekanaal van de geneesmiddelen voor veterinaire gebruik te controleren.

De documenten zijn genummerd en de registratie van de veeartsen wordt in de nationale gegevensbank Sanitel opgenomen.

Iedereen wordt geacht de wet te kennen. Daarom zijn vele dierenartsen ook aangesloten bij een beroepsorganisatie. Sinds november 2000 organiseren de representatieve beroepsorganisaties in alle provincies infovergaderingen over de nieuwe wetgeving voor de dierenartsen.

In de diergeneeskunde is er geen beroepsgeheim. Er geldt een communicatieplicht tussen arts en cliënt.

In België is de afgifte van diergeneesmiddelen al sinds lang een zaak van de apothekers, die het product op voorschrift van een dierenarts verstrekken, en van de dierenartsen zelf, die geregistreerde geneesmiddelen leveren.

Op een bestelbon voor een geneesmiddel moet altijd de handtekening van een dierenarts staan.

De mensen uit het beroep zelf hebben om een nummeringsysteem gevraagd. Andere overgangsmoedellen worden niet uitgesloten, op voorwaarde dat de traceerbaarheid gewaarborgd is.

Alles wordt nu aangepast om e-mailgebruik mogelijk te maken zodra de juridische problemen met betrekking tot de elektronische handtekening zullen zijn opgelost. De wetgeving betracht een maximale voedselveiligheid.

Het hele dierenartsengilde kan daarvoor

Ces mesures drastiques ne pourraient-elles être simplifiées ? Une période probatoire de six mois serait réaliste en la matière.

05.02 **Magda Aelvoet**, ministre (*en français*): Les arrêtés du 10 avril et 23 mai 2000, qui portent sur les dispositions pratiques, ont été publiés en juillet et août : il y a sept mois !

Les organisations représentatives ont été associées à leur élaboration.

J'ai notamment participé, à Bruges, à une réunion de 500 vétérinaires qui ont pu s'exprimer et ont revendiqué transparence et traçabilité. Un de nos buts est de contrôler la filière des médicaments à usage vétérinaire.

Les documents sont numérotés et l'enregistrement des vétérinaires se retrouve dans une banque de données nationale, la Sanitel;

Nul n'est censé ignorer la loi. C'est pourquoi beaucoup de vétérinaires adhèrent aux organisations professionnelles. Depuis novembre 2000, les organisations représentatives de la profession organisent à l'intention des vétérinaires? dans toutes les provinces? des réunions d'information sur la nouvelle législation.

En matière de médecine vétérinaire, il n'y a pas de secret professionnel. Une obligation de communiquer s'applique entre le praticien et son client.

En Belgique, la délivrance des médicaments vétérinaires est laissée depuis longtemps aux pharmaciens, sur prescription d'un vétérinaire, et aux vétérinaires eux-même fournissant les médicaments enregistrés.

Quant aux livraisons de médicaments par bon de commande, celui-ci doit porter la signature d'un vétérinaire.

C'est la profession elle-même qui a demandé que l'on travaille avec un système numéroté. On n'exclut pas d'autres modèles de transition à condition que la traçabilité soit assurée.

Tout est mis en chantier pour permettre l'utilisation de l'e-mail, lorsque les problèmes juridiques liés à la signature électronique seront résolus.

L'objectif de cette législation est de renforcer au maximum la sécurité alimentaire.

gemobiliseerd worden; er wordt unisono om strengere controles gevraagd.

05.03 Colette Burgeon (PS): Het papierwerk dat de kleine dierenartsen, die vooral gezelschapsdieren verzorgen, moeten doorworstelen, blijft verontrustend zwaar.

Het incident is gesloten.

06 Vraag van mevrouw Magda De Meyer tot de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "het uitblijven van de uitvoeringsbesluiten bij de wet op de alternatieve geneeskunde" (nr. 4249)

06.01 Magda De Meyer (SP): De wet op de alternatieve geneeskunde is bijna twee jaar oud, maar er zijn nog altijd geen uitvoeringsbesluiten klaar. In juli 2000 zei de minister dat er dringend nood is aan regulering rond de veiligheid en betrouwbaarheid van zulke niet-conventionele praktijken. Alleen zo een kwaliteitsbewaking kan het werkveld zuiveren van kwakzalvers. Waarom blijven de uitvoeringsbesluiten dan zo lang uit? Deze maand nog zou de Hoge Raad hierover vergaderen. Hoe zit het met de erkenningcriteria, de opstelling van een kadaster, de samenstelling van de paritaire erkenningscommissie? Wanneer wordt dit alles voelbaar op het terrein?

06.02 Minister Magda Aelvoet (Nederlands): In de loop van vorig jaar werd gewerkt aan het KB dat de criteria voor de erkenning van de beroepsverenigingen moet regelen. We hebben slechts een voorlopig advies van de auditeur bij de Raad van State, voor het definitieve advies bellen wij twee keer per week.

Tegen 23 maart hebben wij de Hoge Raad van geneesheren-specialisten en huisartsen advies gevraagd, omdat wij de medewerking van universitair gevormden nodig hebben.

Wij kunnen geen advies vragen over een tweede KB voordat het eerste genomen is.

Het incident is gesloten.

07 Vraag van de heer Koen Bultinck tot de vice-eerste minister en minister van Begroting Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie

Toute la profession vétérinaire est capable de se mobiliser en ce sens et toutes les demandes vont dans le sens d'un contrôle plus strict.

05.03 Colette Burgeon (PS) : Ce qui reste préoccupant, ce sont les tâches administratives qui pèsent sur les petits vétérinaires qui s'occupent essentiellement des animaux de compagnie.

L'incident est clos.

06 Question de Mme Magda De Meyer à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "l'absence d'arrêtés d'exécution de la loi sur les médecines parallèles". (n° 4249)

06.01 Magda De Meyer (SP): La loi sur les médecines parallèles a été adoptée il y a près de deux ans mais les arrêtés d'exécution ne sont pas encore prêts. Au mois de juillet 2000, la ministre avait déclaré qu'il était urgent d'instaurer une réglementation relative à la sécurité et à la fiabilité de ces pratiques non conventionnelles. Seul le contrôle de la qualité permettra d'évincer les charlatans de la profession. Pour quelle raison les arrêtés d'exécution se font-ils attendre aussi longtemps ? Le Conseil supérieur devrait encore se réunir ce mois-ci à ce sujet. Qu'en est-il des critères d'agrément, de la création d'un cadastre, de la composition d'une commission paritaire d'agrément ? Quand toutes ces mesures seront-elles mises en oeuvre sur le terrain ?

06.02 Magda Aelvoet , ministre (en néerlandais) : Dans le courant de l'année dernière, on a entrepris l'élaboration de l'arrêté royal réglant les critères d'agrément des associations professionnelles. Nous avons uniquement reçu un avis provisoire de l'auditeur du Conseil d'Etat. Nous téléphonons deux fois par semaine pour obtenir l'avis définitif.

Nous avons demandé au Conseil supérieur des médecins spécialistes et des kinésithérapeutes de nous transmettre son avis d'ici au 23 mars. Nous estimions en effet qu'il était nécessaire de s'adjoindre la collaboration de personnes disposant d'une formation universitaire.

Nous ne pouvons pas demander un avis sur le deuxième arrêté royal alors que le premier n'a pas encore été pris.

L'incident est clos.

07 Question de M. Koen Bultinck au vice-premier ministre et ministre du Budget de l'Intégration sociale et de l'Economie sociale sur "les

over "zijn uitspraken over de verhoging van het bestaansminimum met 10%" (nr. 4213)

07.01 Koen Bultinck (VLAAMS BLOK): Oorspronkelijk was een stijging van de bestaansminima met 4 procent tegen 2002 aangekondigd. Minister Vande Lanotte liet nu een cijfer van 10 procent vallen. Bestaat daarover een consensus binnen de regering? Wanneer zal dit worden gerealiseerd? Wordt het bestaansminimum welvaartvast gemaakt? Dit is een belangrijke problematiek, want een grote groep Vlamingen kampt met problemen van bestaanszekerheid.

07.02 Minister Johan Vande Lanotte (Nederlands): In het kader van het actieplan "armoede" beslisten wij de uitkeringen voor de gehandicapten en bestaansminimumtrekkers te verhogen. Voor de laatste worden de uitkeringen vanaf 2002 opgetrokken. Om de armoede te halveren – wat onze doelstelling is – is een stijging met 4 procent duidelijk onvoldoende; daartoe is 10 procent stijging nodig. Momenteel wordt het aantal personen dat in aanmerking komt, geteld. Gegeven de vluchtelingenproblematiek is dat niet eenvoudig.

De discussies over het wetsontwerp dat wordt voorbereid, zijn gaande. Ik wil de principes zelf van het bestaansminimum veranderen. Het bestaansminimum is geen oorspronkelijk, maar een afgeleid recht. Tegenover het recht op integratie staat het recht op een uitkering.

De Koning zal de datum bepalen waarop het bestaansminimum wordt aangepast. In de wet moet ook een einddatum komen. Die zal mee afhangen van de budgettaire ruimte. Men moet ook weten wie gaat betalen: de Staat, de OCMW's of beide. Een aantal andere uitkeringen moet uiteraard mee worden verhoogd. De berekeningen worden nu gemaakt.

Voor de verhoging met 4 procent was dat niet nodig, omdat die komt na de verhogingen van een aantal andere uitkeringen.

Zolang de kostprijs niet bekend is, zal ik ook geen uitspraken doen over de datum waarop de verhoging zal worden ingevoerd.

07.03 Koen Bultinck (VLAAMS BLOK): Ik betreur het feit dat er nog geen consensus is binnen de meerderheid, al is het verheugend dat ook niemand zijn veto heeft gesteld. Dit is een gevoelige materie, waarvoor budgettaire ruimte moet worden gezocht. Op de steun van het Vlaams Blok kan men rekenen

déclarations du ministre concernant l'augmentation de 10% du revenu minimum d'existence". (n° 4213)

07.01 Koen Bultinck (VLAAMS BLOK): Initialement, on avait annoncé une augmentation du revenu minimum d'existence de 4% d'ici à 2002. Le ministre Vande Lanotte a évoqué le chiffre de 10%. Y a-t-il un consensus à ce sujet au sein du gouvernement? Quand cela se concrétisera-t-il? Le revenu minimum d'existence sera-t-il lié au bien-être? C'est une question importante car un nombre important de Flamands est confronté à des problèmes de subsistance.

07.02 Johan Vande Lanotte, ministre (en néerlandais): Dans le cadre du plan d'action « pauvreté », nous avons décidé d'augmenter les allocations pour les handicapés ainsi que le revenu minimum d'existence. Ce dernier sera majoré dès 2002. Pour réduire la pauvreté de moitié – ce qui est notre objectif – une augmentation de 4% est manifestement insuffisante: il faut une augmentation de 10%. On procède au comptage du nombre de personnes entrant en ligne de compte et étant donné la problématique des réfugiés, ce n'est pas simple.

Les discussions relatives au projet de loi sont en cours. Je ne veux pas changer le principe du revenu minimum d'existence qui est en fait un droit dérivé. Le droit à une indemnité découle du droit à l'intégration.

Le Roi déterminera la date de l'entrée en vigueur du nouveau revenu minimum d'existence. Il convient de prévoir aussi dans la loi une date butoir qui dépendra entre autres de la marge budgétaire disponible. Il faut en outre déterminer qui va payer: l'Etat, les CPAS ou les deux. Il va de soi qu'il faudra en effet augmenter une série d'autres allocations. Nous procédons aux calculs en ce moment.

Pour les 4 %, ce n'était pas nécessaire étant donné qu'ils entrent en vigueur après la majoration d'une série d'autres allocations.

Tant que le prix coûtant n'est pas connu, je ne ferai aucune déclaration sur la date à laquelle la majoration sera instaurée.

07.03 Koen Bultinck (VLAAMS BLOK): Je regrette qu'il n'y ait pas encore de consensus au sein de la majorité, bien qu'il soit réjouissant que personne n'ait mis son veto non plus. Il s'agit en l'occurrence d'une matière délicate pour laquelle il convient de dégager une marge budgétaire. On

om de laagste inkomens op te trekken.

pourra compter sur le soutien du Vlaams Blok pour relever les plus bas revenus.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

08 Mondelinge vraag van de heer Koen Bultinck aan de vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie over "de opening van een asielcentrum te Westende (Middelkerke)" (nr. 4261)

08 Question orale de M. Koen Bultinck au vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l' Economie sociale sur "l'ouverture d'un centre d'accueil pour candidats réfugiés à Westende (Middelkerke)" (n° 4261)

08.01 Koen Bultinck (VLAAMS BLOK): Vrijdag werd een protocol tussen de minister en de gemeente Middelkerke ondertekend. Bevat dat protocolakkoord meer dan we in de pers konden lezen?

08.01 Koen Bultinck (VLAAMS BLOK): Vendredi dernier, un protocole a été conclu entre le ministre et la commune de Middelkerke. Cet accord de protocole comporte-t-il plus que ce que nous avons pu apprendre par la presse?

Waarom wordt het asielcentrum geopend, ondanks het dalend aantal asielzoekers? De burgemeester van Middelkerke verwees naar een belofte om een aantal Middelkerkse dossiers te helpen deblokkeren. Om welke dossiers gaat het?

Pour quelle raison ouvre-t-on ce centre pour demandeurs d'asile alors que le nombre de demandeurs d'asile diminue ? Le bourgmestre de Middelkerke a fait état d'une promesse de voir débloquer une série de dossiers qui ont trait à sa commune. De quels dossiers s'agit-il ?

Wat zal de houding van de minister zijn als het actiecomité Westende alsnog juridisch gelijk krijgt?

Quelle attitude le ministre adoptera-t-il si le « Acticomié Westende » gagne la procédure juridique qui a été entamée ?

08.02 Minister Johan Vande Lanotte (Nederlands): Ik kan een aantal elementen toelichten: er wordt in onderwijs voorzien in het centrum en er wordt een quotum van 50 minderjarigen in het totaal van 600 personen opgenomen. De capaciteit wordt gedeeltelijk door de scholen ingevuld. De aankoopbonnen willen vooral de voedselvoorziening 's middags garanderen. Voor de bereiding is de nodige infrastructuur aanwezig. De bewoners kunnen, zoals in het Klein Kasteeltje, zelf koken. De overbodige sportinfrastructuur wordt ter beschikking gesteld van de buurt, de verenigingen en scholen.

08.02 Johan Vande Lanotte , ministre (en néerlandais) : Je puis préciser certains éléments : un enseignement est prévu dans le centre et un quota de 50 mineurs sur un total de 600 personnes est concerné. La capacité est partiellement prise en charge par les écoles. Les bons d'achat visent surtout à assurer l'approvisionnement en nourriture à l'heure du midi. On dispose de l'infrastructure nécessaire pour la préparation. Comme au Petit Château, les résidents peuvent cuisiner eux-mêmes. Les infrastructures sportives non utilisées sont mises à la disposition du voisinage, des associations et des écoles.

De tussenkomst ten voordele van de gemeente wordt op basis van 750 personen berekend, hoewel het effectieve totaal tot 600 is teruggebracht. Er wordt voor permanente informatie en opleiding gezorgd.

L'intervention au bénéfice de la commune est calculée sur la base de 750 personnes bien que le total effectif ait été ramené à 600. On assure une information et une formation permanentes.

Er zijn nu ruim 1800 plaatsen vrij. We komen van een goede 2000. Dat daalt nu met een vijftigtal per week. Dat aantal zal vlugger dalen omdat er nog een vijfhonderdtal asielzoekers in het oude regime zitten. We kunnen dus nog wel wat capaciteit gebruiken. De totale opvangcapaciteit is nu 9.000. Het programma moet worden uitgevoerd, er is een buffer nodig om een eventuele flux te kunnen opvangen.

Quelque 1800 places sont actuellement libres. On vient d'un peu plus de 2000. Le chiffre diminue d'une cinquantaine d'unités par semaine. Il diminuera encore plus vite car il reste approximativement 500 demandeurs d'asile qui relèvent de l'ancien système. Nous disposons donc encore d'une certaine capacité. La capacité d'accueil totale est de 9000. Le programme doit être mis en oeuvre et il faut une marge de manoeuvre

pour pouvoir absorber un afflux éventuel.

De rechtszaak kan alleen voor gevolg hebben dat we een vergunning moeten vragen. Over de afloop daarvan maak ik me geen zorgen. Vlaams minister Van Mechelen zal de vergunning zeker verlenen.

L'action judiciaire pourrait avoir pour seul effet de nous obliger à demander un permis. Je ne me fais pas de souci quant à son issue. Le ministre flamand Van Mechelen délivrera certainement le permis.

Ik heb de gewoonte om regionale dossiers te bepleiten; dat zal ook zo zijn voor Middelkerke als de juridische discussie afgelopen is. Eerder is geen vlotte samenwerking mogelijk.

J'ai l'habitude de défendre les dossiers régionaux, ce sera aussi le cas pour Middelkerke lorsque la discussion juridique sera close. Aucune véritable collaboration n'est possible avant.

08.03 Koen Bultinck (VLAAMS BLOK): De minister somt geen concrete Middelkerkse compensatiedossiers op.

08.03 Koen Bultinck (VLAAMS BLOK): Le ministre n'a énuméré aucun dossier de compensation concret en faveur de Middelkerke.

Principieel blijf ik van mening verschillen met de minister.

Sur le plan des principes, je continue à ne pas être d'accord avec lui.

Ter plaatse kon ik de vraag opvangen of er geen belangenvermenging is in hoofde van de twee advocaten die de zaak van het asielcentrum bepleiten, toevallig allebei SP-schepenen. Middelkerks schepen Desseyn zou gaan werken op het advocatenkantoor van de Oostendse schepen Bronders, die de staat in deze zaak verdedigt.

Sur place, certains habitants m'ont laissé entendre qu'ils se demandaient si les deux avocats qui plaident la cause du centre pour réfugiés et qui sont tous les deux, comme par hasard, des échevins SP n'étaient pas coupables de confusion d'intérêts. Un échevin de Middelkerke, un certain Desseyn, serait sur le point d'aller travailler au bureau de l'échevin ostendais Bronders qui défend l'Etat dans cette affaire.

08.04 Minister Johan Vande Lanotte (Nederlands): Er is geen sprake van belangenvermenging. Meester Desseyn, schepen in Middelkerke, heeft nooit onder stoelen of banken gestoken dat hij het centrum wil. Hij heeft in Ethiopië zelf een vluchtelingenkamp helpen inrichten en weet dus welke noden er zijn.

08.04 Johan Vande Lanotte, ministre (*en néerlandais*): Il n'y a pas confusion d'intérêts. Me Desseyn qui est par ailleurs échevin à Middelkerke, n'a jamais caché qu'il appelait de ses vœux l'arrivée de ce centre pour réfugiés. Il a participé personnellement à l'aménagement d'un tel centre en Ethiopie et il sait donc quels besoins doivent être satisfaits dans ce domaine.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

09 Vraag van mevrouw Simonne Creyf tot de vice-eerste minister en minister van Begroting Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie over "de OCMW-steun voor mensen met een lopend regularisatiedossier in het kader van een officieel opleidingsproject" (nr. 4216)

09 Question de Mme Simonne Creyf au vice-premier ministre et ministre du Budget de l'Intégration sociale et de l'Economie sociale sur "l'octroi d'une aide par le CPAS à des personnes dont la procédure de régularisation est en cours pour un projet de formation officiel" (n° 4216)

09.01 Simonne Creyf (CVP): Het toekennen van OCMW-steun hangt af van tal van voorwaarden, waardoor bepaalde categorieën uit de boot vallen, zoals de mensen in een regularisatieprocedure. Daarom stel ik voor hen toch OCMW-steun te verlenen wanneer zij een opleidingscontract hebben en ingeschakeld zijn in een officieel erkend opleidingsproject. Met OCMW-steun zouden meer mensen een opleiding volgen, wat ten goede zou komen aan de arbeidsmarkt. Wie werkt vindt zou een deel van de OCMW-steun kunnen

09.01 Simonne Creyf (CVP): L'octroi d'aide par les CPAS étant soumis à de nombreuses conditions, certaines catégories - dont les personnes qui font l'objet d'une procédure de régularisation - en sont exclues. C'est pourquoi je propose de leur accorder néanmoins cette aide lorsqu'ils ont conclu un contrat de formation et participent à un projet de formation officiellement agréé. L'aide octroyée par les CPAS devrait permettre à davantage de personnes de suivre une formation, ce qui faciliterait leur insertion dans le

terugbetalen. Is de minister bereid dit voorstel te onderzoeken?

09.02 Minister **Johan Vande Lanotte** (*Nederlands*): Niets verhindert dat, maar dan betaalt het OCMW zelf. Heel wat OCMW's geven bijkomende steun aan Belgen, maar aan vreemdelingen alleen als de federale overheid betaalt. Wij helpen mensen in een regularisatieprocedure zo goed mogelijk aan werk. Zij kunnen een arbeidsvergunning krijgen. Door de wet van 2 januari 2001 kunnen ze ook van tewerkstellingsprogramma's genieten. De nodige KB's zijn vrijwel rond.

De toestand van deze mensen is tijdelijk, werk verschaffen is dus belangrijker dan opleiding.

09.03 **Simonne Creyf** (CVP): De minister kaatst de bal terug. Mijn vraag betreft precies de wet te wijzigen, zodat de OCMW's kunnen instaan voor de steun aan personen in de regularisatieprocedure die een erkende opleiding volgen. Wanneer deze mensen een opleiding volgen, maken ze immers meer kansen op werk. Mijn vraag was niet wat de OCMW's kunnen doen, wél wat de regering kan doen.

Het incident is gesloten.

De openbare commissievergadering wordt gesloten om 12.31 uur.

marché du travail. Ceux qui trouvent du travail pourraient alors rembourser une partie de l'aide reçue des CPAS. Le ministre est-il disposé à examiner cette proposition?

09.02 **Johan Vande Lanotte**, ministre (*en néerlandais*): Rien ne l'empêche mais c'est alors le CPAS qui paie. De très nombreux CPAS accordent une aide complémentaire à des Belges mais ne le font pour les étrangers que si c'est le pouvoir fédéral qui paie.

Nous aidons au mieux possible les personnes ayant introduit une demande de régularisation à trouver du travail. Elles peuvent obtenir un permis de travail. La loi du 2 janvier 2001 leur permet également de bénéficier des programmes de mise au travail. Les arrêtés royaux nécessaires sont pratiquement prêts.

La situation des ces personnes est temporaire, il importe donc davantage de leur trouver du travail que de leur donner une formation

09.03 **Simonne Creyf** (CVP): Le ministre renvoie la balle. Ma question concerne précisément une modification de la loi pour que les CPAS puissent prendre en charge l'aide aux personnes qui ont introduit une demande de régularisation et suivent une formation reconnue. En suivant une formation, ces personnes ont en effet plus de chances de trouver du travail. Je ne demandais pas ce que peuvent faire les CPAS mais bien ce que peut faire le gouvernement.

L'incident est clos.

La réunion publique de commission est levée à 12.31 heures.